

АМЕРИКА І СВІТ

АМЕРИКА І СВІТ

У ГРОМАДІ

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

[illegible]**СТОП. 16**

15-17 ТРАВНЯ – УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У НЬЮ-ЙОРКУ

СТОР. 12

КАТЕДРА СВЯТОЇ ТРИЙЦІ В МАНГЕТЕНІ
359 BROOME STREET, NEW YORK, NY, 10013

ЗАПРОШУЄ НА ХРАМОВЕ СВЯТО

31 ТРАВНЯ 2015 Р. 10:00 ГОДИНА РАНКУ

**АРХИЄРЕЙСЬКУ ЛІТУРГІЮ ОЧОЛИТЬ
ГЛАВА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ США МИТРОПОЛИТ АНТОНІЙ**

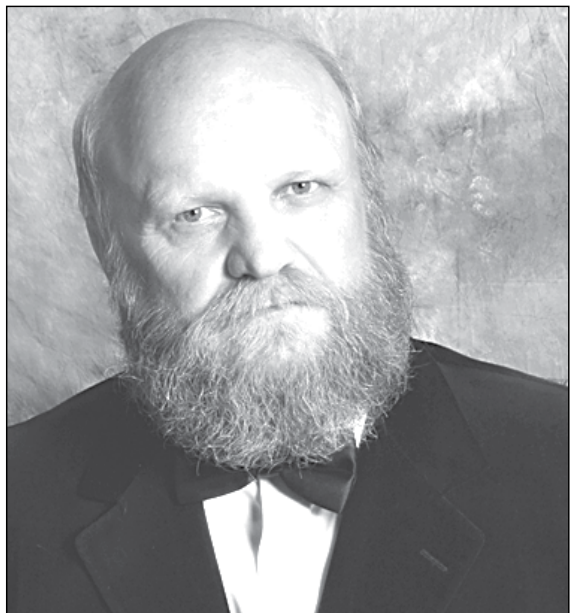
СПІВАЄ ХОР «ДУМКА»

**СВЯТКУЙМО
ЗЕЛЕНІ СВЯТА
РАЗОМ!**

**О.ТОДОР МАЗУР,
УПРАВА ЦЕРКВИ, СЕСТРИЦТВО
ТА ШКОЛА СВ. ТРИЙЦІ
ТЕЛ: (212)431-8250/(646)763-7289**

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Інформаційні агенції поширили повідомлення про те, що заступник міністра внутрішніх справ України Сергій Чеботар подав у відставку. Президент П.Порошенко прийняв її.

Ця подія минула б не поміченою, якби їй не передувала грандіозний скандал.

28 квітня у селі Лісники, що під Києвом, біля розкішного заміського будинку Чеботаря, право на власність якого він усіляко заперечував, невідомі напали на знімальну групу антикорупційного проекту «Наші гроші». Нападники, якими виявилися зять Чеботаря та його бізнес-партнер, побили оператора, розбили техніку і втекли з місця інциденту.

Після цього Чеботар ще раз заявив, що не має жодного будинку в селі Лісники Київської області. У свою чергу, журналісти отримали інформацію з офіційного державного реєстру нерухомості, де зазначено, що земля під маєтком в с. Лісники записана на доньку С.Чеботаря. Причому землю цю було відрізано від державного земельного «тирога» самовільно, без будь-яких прав.

У зв'язку з цим мені пригадалися відвідни великого земельного наділу в центрі Києва, що належав моєму колишньому колезі по перу, який з настанням в Україні страхітливих часів всезагального «дерібану» перекваліфікувався на чиновника Верховного суду України. На запитання, як ти отримав цю землю, колишній колега відповів: «Зробив інтерв'ю з мером Києва Омельченком, він мені за це її подарував цю ділянку».

Здавалося б, що після Революції гідності такі наділи повернуть у власність держави, а їхніх власників щонайменше «розкуркулять». Але так думали тільки дуже наївні люди. Всеукраїнський «дерібан» і після загибелі Небесної сотні продовжився. Більше того, він набрав воістину апокаліптичних форм. Розкрадається все, що тільки можна вкрати, нарізують у заповідних зонах гектари лісу й вибудовують на них на вкрадені в народі мільйони справжні палаци. Той, хто в цьому сумнівається, може на власні очі переконаватися, що робиться в сьогоденній Україні, відвідавши колишні села потім Києвом. Сьогодні це вотчини злодіїв. В селі Чапаєвка, наприклад, вибудовували ціле розкішне котеджне містечко податківці. Все це на явно вкрадені гроші, за рахунок хабарів, якими від них відкуплялися ті, кому вони наступали на хвіст.

Причому всі це знають, але роблять вигляд, що нічого екстраординарного не відбувається. Бо ті, хто мав би бодай якось реагувати на це «безмежжя», накрив ще більше і вибудовував собі ще розкішніші палаци в заповідних лісах Київщини. Варто лише озайомитися з будинками нинішніх владоможців, щоб переконалися: вони не дуже відстають від янучарів – ті самі палаци, ті самі гектари заповідних лісів, та сама повна «автономія» від простого люду. Кажуть, що навіть воду їм подають не через звичайний водопровід, а через спеціальні фільтрувальні станції, закуплені за кордоном за великі гроші з бюджету.

Коли ж Україна поставить на місце усіх цих чеботарів? Коли, нарешті, матері й батьки героїв Небесної сотні побачать, що їхні сини загинули не даремно і в Україні торжествує справедливість. Це станеться лише тоді, коли президентом України стане не олігарх, а патріот, який не брав у часті в «дерібані», якому болить Україна і який не дбає насамперед про власний палац. А до того все буде, як є. Звільнять Чеботаря, приїде хтось інший. І теж найперше почне розніювати, де б його поставити маєток, в якому такому заповіднику. Бо жодний з українських високопосадовців не мешкає нині у звичайній двокімнатній чи трикімнатній «хрущовці». Всі переселилися до палаців і палацків. А народ на все це дивиться, скрушно хитає головами й вже вкотре запитуює сам себе: «Коли ж цьому беззаконно настане край?»

З пошаною до вас,
Валентин Дабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Розповідають, що коли під час візиту до Москви приїхав тодішній католикос-патріарх Грузинської православної церкви Калістрат (Цинцадзе), то Сталін, який свого часу вчився у Тбіліській семінарії й ще тоді познайомився зі старшим за себе майбутнім предстоятелем, гостинно запросив його до себе на обід – посидіти, поговорити. Католикос приїхав до «вождя народів» у цивільному одязі; під час обіду після кількох пишномовних, як і годиться, грузинських тостів, Сталін запитав його: «А кого ти більше боїшся: Бога чи мене?» Калістрат почав так само пишномовно говорити, що шанує і

Лакузи Москви митрополит Онуфрій (Березовський) та його помічники демонстративно не піднялися з крісел, коли Президент України П.Порошенко зачитував на урочистому засіданні Верховної Ради прізвища героїв АТО

КОМУ ПРИСЛУЖУЄ ВЕРХІВКА «СТАЛІНСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ»?

Бога, і «великого вождя». Той перервав предстоятеля: «Не треба нас дурити! Мене ти боїшся більше, ніж Бога, інакше прийшов би в церковному вбранні».

Ця оповідь згадалася, коли предстоятель Української православної церкви Московського патріархату (УПЦ МП) митрополит Онуфрій (в миру – Орест Березовський) не підвівся на урочистому засіданні Верховної Ради тоді, коли президент Порошенко називав імена героїв АТО – і загиблих, і живих, і коли підвівся (без винятку) весь зал, у тому числі й опозиціонери та зарубіжні делегати. А вдруге вона згадалася, коли прес-служба УПЦ МП виступила з роз'ясненням позиції митрополита.

«Під час промови Президента України Петра Порошенка присутні стоячи вітали імена тих, хто був удостоєний звання Героя України за участь в обороні Вітчизни на Сході нашої держави. Блаженніший Митрополит Онуфрій не відреагував на цю промову, щоб підкреслити – потрібно негайно припинити війну! Він не раз виказував шану до всіх героїв, які боронять українські кордони. Однак, не може бути виправдання підживлюванню вогню війни, який майже щодня забирає життя не лише військових, але й беззахисних цивільних громадян України, в тому числі дітей. Вони гинуть по обидві сторони від лінії фронту».

Краще б ця прес-служба промовчала. Українці й зарубіжні гості думали б, що митрополит Онуфрій просто, м'яко кажучи, невихована людина, а так усі тепер знають, що він – «грязь Москви», яка боїться Путіна більше, ніж Бога.

Бо ж у ситуації, коли щодня тривають обстріли українських військ з боку російсько-терористичних формувань, коли ледь не щодня від цих обстрілів гинуть українські воїни і цивільний люд, коли Росія завела в Україну величезну масу новітньої (і передусім наступальної) бойової техніки, коли промосковські маріонеткові «лідери» маріонеткових же «ЛНР» і «ДНР» раз у раз заявляють, що невдовзі «звільнять» увесь Донбас, а потім підуть на Харків, Запоріжжя й Дніпропетровськ, таке пояснення наочно засвідчує: митрополит Онуфрій, а в його особі й усе керів-

ництво УПЦ МП вимагає беззастережної капітуляції України й українців. Бо ж нічим іншим «негайне припинення війни» бути не може за умов, коли бандформування та окупаційні російські війська ігнорують Мінські угоди, готуються до наступу і на весь голос сповіщають про це. Чи, може, для митрополита Онуфрія та його команди закони України, якими зафіксовано факт окупації і встановлено статус окупованих територій Донбасу, це ніщо, і він вважає, що на Донбасі – суто внутрішній конфлікт між «православними братами», що там немає зовнішньої агресії? Тоді йому й керівництву УПЦ МП треба або полишити Українську державу, або відповідати перед нею за антидержавну діяльність.

Ну, а стосовно того, що «не може бути виправдання підживлюванню вогню війни», то нехай митрополит Онуфрій виступає з такими демаршами перед Путіним і Кирилом (Гундяєвим). Але ні – він їх банально боїться, що видно з усієї поведінки цього церковного діяча, який так різко відрізняється від покірного митрополита Володимира, людини обережної, але й рішучої у діях. Але такі, як Володимир (Сабодан), нині в керівництві філії РПЦ на території України відсутні, інакше б Онуфрій, мабуть, уже втратив свою посаду...

Ну, а президента Порошенка та української влади ці персонажі в рясах, які демонстративно сиділи в залі Верховної Ради, не бояться. Душа, і Бога теж.

Бо ж за великим рахунком ідеться не про Церкву Христову, а про Московський патріархат, який краше було б назвати «сталінським», оскільки та РПЦ, яка була начебто «відроджена» у 1943 році, це насправді типовий «новодел» доби воєнничого більшовизму, результат зусиль відділу пропаганди ЦК ВКП(б) та «компетентних органів», а тому «закони про декомунізацію» не в останню чергу мають стосуватися й цієї організації.

Утім судить самі. Ось тільки частина документу під назвою «Приветственный адрес от духовенства и мирян Русской Православной Церкви Вождю народов СССР, генералиссимусу Иосифу Виссарионовичу Сталину в день семидесятилетия со дня рождения», який

підписали всі тодішні очільники РПЦ – патріарх, 5 митрополитів, 21 архієпископ і 47 єпископів.

«В день Вашого сімдесятиріччя, коли всенародне почуття любові й вдячності до Вас – Вождя, Учителя й Друга трудящих – досягли особливих сил і підйому, ми, церковні люди, відчуваємо моральну потребу приєднати свій голос до потужного хору привітань та висловити Вам ті думки й побажання, котрі становлять дорожню частину нашої духовної спадщини. Як громадяни великої Радянської країни, ми насамперед глибоко шануємо подвиг Вашого багатостраждального життя, без залишку відданого боротьбі за свободу й щастя людей, і бачимо в цьому подвигу виключну силу і самовідданість Вашого духу...» І далі все в такому ж дусі.

Бридко читати цей панегірик на адресу «вождя народів», який за масштабом своїх гонінь на християн стоїть на першому місці в історії людства. Але головне тут інше – РПЦ досі не покалася за мерзенну поведінку своїх тодішніх ієрархів, за прислужництво антихристиянському режиму (ще у 1980-х православних студентів виключали з Київського університету й КПІ, якщо вони не погоджувалися працювати на КГБ), за брехню й лакузство. Ба більше: РПЦ намагається применшити злочинний характер сталінізму, а питання про його антихристиянський характер узагалі завуалювати. «Не оправдывая, а осуждая репрессивные режимы, мы должны все-таки при всем этом делать различия между репрессивным и чело-веконенавистническим режимами. Вот для меня нацизм – это режим чело-веконенавистничества, сталинизм – это репрессивный режим», – заявив нещодавно Московський патріарх.

Відтак постає запитання: чи збирається УПЦ МП і надалі бути філією «сталінського патріархату»? Кілька років тому здавалося, що ні, що в ній ідуть підспудні позитивні процеси. Нині ми бачимо, що діяльність УПЦ МП, принаймні, на рівні її найвищих ієрархів, визначають страх перед Путіним і прислужництво Кремлю, а не самовіддане служіння Богу й людям.

Сергій Грабовський

Трибуна

Дорогий український народ! Шановні пресвати отці, Дорогі ветерани й воїни! Шановні народні депутати! Високоповажні іноземні гості!

Наше остаточне звільнення від дурману радянсько-російської імперської пропаганди значно розширює обрії історичного пізнання. Й урочистості цих днів дозволяють нам як ніколи глибоко осягнути минуле, оцінити його вплив на сьогоднішнє, зробити правильні висновки на майбутнє і проаналізувати ті події винятково в українській системі координат.

слова американського журналіста Едгара Сноу, сказані в січні 45-го: «Вся ця титанічна боротьба, яку деякі схильні розглядати як славу Росії, була насправді в багатьох аспектах запеклою боротьбою України, яка їй коштувала багатьох болючих утрат. Жодна інша країна Європи не зазнала такого руйнування міст, промисловості, сільськогосподарських угідь, загибелі стількох людей, як Україна...»

За підрахунками істориків, у лавах Червоної армії з нацистами билися майже 6 мільйонів мешканців України. Серед них – і обидва мої діди, і дід моєї дружини, який пропав безвісти під Одесою, і брати моєї мами. Діди, якими я пишаюся, чию славу переказую своїм дітям і передам онукам.

Про подвиги українців у тій страшній війні можна говорити годинами, та я зупинюся на головному. 2072 українці заслужили звання Героя Радянського Союзу. Легендарний льотчик Іван Кожедуб, який збив 64 фашистських літака, став тричі героєм. Чотири оперативно-стратегічні об'єднання Червоної армії, створені у 1943 року, були названі «Українськими фронтами». Українець Олексій Берест піднімав прапор перемоги над Рейхстагом. Визнанням нашого

грубе нехтування міжнародним правом і нібито боротьба за права своїх одномовців – подібна «турбота» вилилася у справжню трагедію, яку Москва влаштувала насамперед російськомовним громадянам України, більша частина яких живе саме на Донбасі. Агресивна політика нашого сусіда коштувала життя більше ніж 6000 мирних громадян України – це дані ООН. Більше 1000 осіб зникли безвісти. Сотні тисяч людей внаслідок так званої «руської весни» стали біженцями, мусили рятуватися по всій Україні.

Вперше за 70 років ми зі зброєю в руках знову захищаємо свою країну, суверенітет та територіальну цілісність держави. Гідні слави своїх героїчних предків, українці встали на захист Батьківщини, виконуючи святий обов'язок в лавах Збройних Сил України та інших військових формувань. 21 особі присвоєно високе звання Героя України. Країна повинна знати своїх героїв! Давай-те привітаємо оплесками кожне прізвище (зачитує прізвища). Десятеро воїнів звання Героя отримали, на жаль, помертвості (зачитує прізвища). Слава Героям! Загалом 1675 українських воїнів віддали своє життя за Вітчизну, за нашу перемогу, неминучу, тому що добро завжди перемагає зло.

мене неначе свято. Ми маємо скоординувати зусилля усіх наших країн-партнерів та ООН. Але рухатися далі ми зможемо лише після того, як наш ворог повністю припинить вогонь, навіть зі стрілецької зброї; безповоротно відведе всю важку зброю, і місця її нової дислокації будуть відомі ОБСЄ; коли будуть всі умови для того, щоб ОБСЄ могла виконувати свою контрольну місію; і відбудеться обмін полоненими за принципом «всіх на всіх» та звільнені всі українські заручники.

Та боротьба за мир тим успішніша, чим міцніша оборона. У березні минулого року, на початку агресії проти України, готовими до виконання завдань, та й то з натяжкою, було лише 8 батальйонних тактичних груп. Мізерний на той час бюджет Міністерства оборони не забезпечував навіть мінімальних потреб армії. Завдяки масовому волонтерському рухові, який вщент знищив хуторянський міф про українця в хаті скраю, створено нові Збройні Сили, Нацгвардію та інші силові структури. Вони в запеклій боротьбі звільнили більшу частину Донбасу і локалізували межами окремих його районів той військовий конфлікт, який Росія планувала розпалити по всій Україні.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «ПЕРЕМОГА БУДЕ ЗА НАМИ!»

Виступ Президента на урочистому засіданні Верховної Ради України, присвяченому 70-й річниці Перемоги над нацизмом у Європі, місцю та ролі українського народу в Другій світовій війні (скорочено)

Для нас, українців, перші постріли тоді ще майбутньої світової війни пролунали в березні 1939 року на Закарпатті. Короткочасна поява та загибель Карпатської України стали відлунням Мюнхену-38 і краху сумнозвісної політики умиротворення та задобрювання агресора. Ми добре засвоїли ці суворі уроки історії. Нам не треба пояснювати, що таке окупація чехословацьких Судетів, бо у нас частково окуповані дві наших області – Донецька та Луганська. Нам не треба нагадувати, що таке аншлюс Австрії. Ми дуже добре це засвоїли на прикладі анексії Криму.

І факт залишається фактом: протягом майже двох років, з осені 39-го по червень 41-го, сталінський Радянський Союз був союзником гітлерівської Німеччини. Промовистим символом цієї співпраці став спільний радянсько-нацистський парад у Бресті 17 вересня 1939 року. Але це не врятувало Радянський Союз від агресії, а народи СРСР – від необхідності сплачувати людськими життями за дружбу Сталіна з Гітлером, цих навіжених маніяків, яким кортіло поділити світ на двох. У підсумку ледве чи не кожен другий загиблий у Другій світовій війні був громадянином СРСР.

Ми з вами по праву пишаємося внеском наших дідів та прадідів в боротьбу з нацизмом. Україна опинилася тоді в самому пеклі. Смерть своєю скорботною косою постукала в двері майже кожної української хати. Україна втратила вбитими, за різними оцінками, від 8 до 10 мільйонів людей. Понад два мільйони українських дівчат та юнаків примусово вивезли на роботу до Третього рейху.

Більше половини від загальної кількості нацистських дивізій воювало саме на Східному фронті, і розгромлено їх саме тут. На території України проведено майже половину стратегічних операцій німецько-радянської війни. «На українських полях і селах у вогні й полум'ї вирішується доля людства», – писав Олександр Довженко. З думкою цього великого українця перегукується

Президент України П. Порошенко під час виступу на урочистому засіданні Верховної Ради, присвяченому 70-й річниці Перемоги над нацизмом у Європі

коласального внеску у перемогу над нацизмом стало приєднання України в 1945 році до кола країн-засновниць ООН.

Втім, ніхто не має права монополізувати перемогу над нацизмом, а тим більше використовувати її для апології своєї імперської політики. Ця перемога – спільний здобуток всього прогресивного людства, антигітлерівської коаліції та народів колишнього Радянського Союзу. І я зараз від імені українського народу вітаю всі нації світу із 70-річчям перемоги над нацизмом.

Але насамперед хочу ще раз звернутися до наших славних дідів-прадідів. В лавах Червоної армії та радянських партизанських загонів, в лавах Української Повстанської Армії, у військових з'єднаннях країн антигітлерівської коаліції та європейських рухах опору ви рятували цілий світ. Ви відбили агресію проти України із заходу. І низький вам за це уклін! Та хіба не правда, що навіть у страшних снах ви не могли уявити, що після сімдесяти років миру в життя ваших онуків та правнуків війна увірветься до нас зі сходу?!

Слава Богу, масштаби її не ті, що в світової. Але мотиви такі ж самі. Кордони комусь тиснуть, як замалі чоботи. Імперські амбіції, марення повернення «исконних земель»,

Питання війни й миру – гострі та актуальні сьогодні як ніколи. Є такі, хто вимагає кавалерійської атаки, щоб перевести дух аж на Далекому Сході. Тільки-от не кажуть, де ж взяти стільки коней. На іншому полюсі – пацифісти, які вимагають замилитися за будь-яку ціну. А посередині – відповідальні реалісти. Реалісти, які тверезо оцінюють наш військовий потенціал, міжнародне середовище та внутрішню ситуацію. Які твердо знають, що вирішити проблеми можна лише в комбінований спосіб, що поєднує оборонно-військові зусилля з політико-дипломатичними. Цей шлях до миру зафіксований в Мінських угодах, які визнані основою для врегулювання всім світом, і навіть Росією.

І скільки б мене не критикували за мій мирний план, я зі свого курсу не зверну, бо відчуваю колосальну відповідальність за країну і за народ, який довірив мені владу. Бо курс цей – єдино можливий і правильний. Словом, безальтернативний. Бо він дає можливість зберегти і примножувати наші сили, нарощувати нашу обороноздатність.

Україна неухильно виконує домовленості, досягнуті в Мінську під час самміту в нормандському форматі. Це дозволило забезпечити певну деескалацію конфлікту, і кожний день, якщо у нас немає вбитих – для

Так, в нашій армії ще багато чого не так, і розповідями про це рясніють засоби масової інформації та соціальні мережі. Але ж рік назад війська майже не було. А тепер воно є, та ще й яке: сильне, боєздатне, з рівнем довіри – найвищим у суспільстві.

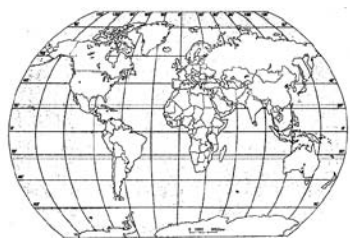
Днями на Раді нацбезпеки ми ухвалили Стратегію національної безпеки. Виходячи з того, що російська загроза має довгостроковий характер, і розглядаючи агресивну політику Російської Федерації як головну загрозу нацбезпеці, проект ставить за мету досягнення повної сумісності сектору безпеки і оборони України з відповідними структурами країн-членів НАТО. Це має забезпечити можливість набуття в майбутньому членства України в альянсі, з метою отримання дієвих гарантій суверенітету та територіальної цілісності.

Дорогі співвітчизники! Найголовніше, в чому прорухався ворог, це в готовності українців зі зброєю в руках захищати рідну землю, в незламності нашого духу та патріотизмі не на словах, а на ділі. Ворог хотів протиставити нас одне одному, а вийшло навпаки. Важкі випробування, одна на всіх біда і спільні радості, невдачі і перемоги – все це остаточно згуртувало нас в сучасну українсько-європейську політичну націю. Націю, яка стоїть на міцній основі спільного і сильного громадянства і патріотизму. Я вітаю тебе з цим, Україно!

Хотів би відзначити, що русскоязычные граждане Украины свою украинскую Отчизну любят не меньше, чем украиноязычные. И доказывают это не только языком, не только словами, а потом и кровью, ратными подвигами и самой жизнью. В АТО, где как минимум каждый второй воин – русскоязычный. Воює і доводить, що російською мовою любити Україну можна не менше, ніж українською.

Не маю сумніву, що перемога буде за нами, адже ми захищаємо свою рідну землю. А тому ми обов'язково переможемо, як перемогли 70 років тому наші діди й прадіди. Слава Україні!

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Сьомого травня відбулися вибори до палати громад у Великій Британії, на яких було обрано 56-й парламент країни. За підсумками виборів, Консервативна партія отримала достатню кількість місць у Палаті громад для формування однопартійного уряду. Попередні прогнози, які відводили основним конкурентам – Консервативній та Лейбористській партіям – майже рівну кількість голосів, провалилися. Консерватори вибороли в парламенті майже на 100 місць більше, ніж лейбористи (331 проти 232). Відразу після такої нищівної поразки лідер лейбористів Ед Мілбенд подав у відставку. Лідер же консерваторів Дейвид Кемерон удруге поспіль очолить Кабінет міністрів.

Третіми на виборах були представники Шотландської національної партії, яким вдалося вибороти 56 місць. Скандальна ж Партія незалежності виборола на виборах одне єдине місце в парламенті. Після цього її лідер Найджел Фарадж так само, як і лідер ліберальних демократів Нік Клег (її партія виборола

ВИБОРИ В БРИТАНІЇ ТА ПОЛЬЩІ

У Великій Британії уряд вдруге поспіль очолить Дейвид Кемерон, а в Польщі лідер опозиції Анджей Дуда спробує вибороти президентську посаду в двобої з Броніславом Коморовським у другому турі 24 травня

всього 8 місць у парламенті), також подали у відставку.

Вибори, але президентські, відбулися 10 травня і в Польщі. За результатами підрахунку голосів, перший тур виграв представник опозиції Анджей Дуда, який набрав 34,76% голосів виборців. Чинний президент Броніслав Коморовський відстав лише на один відсоток – 33,77%.

Павел Кукіз набрав 20,80% голосів. Решта кандидатів отримали не більше 3%. Явка виборців становила 48,96%.

Таким чином, буде проведено другий тур президентських виборів, у який вийшли Дуда й Коморовський (до речі, обидва виступають проти російської агресії в Україні). Він відбудеться 24 травня.

АНГЕЛА МЕРКЕЛЬ У МОСКВІ

Прес-служба Кремля видала з розшифровки заяви канцлера Німеччини Ангели Меркель слова про «злочинну анексію Криму». Як зазначає радіо «Свобода», синхронний перекладач на прес-конференції також не вимовив це слово, вжите канцлером.

Ангела Меркель зустрілася з російським президентом Володимиром Путіним 10 травня.

Лідери двох країн дали спільну прес-конференцію, на якій, як повідомляється, на офіційному сайті канцлера, А. Меркель сказала: «Злочинна анексія Криму, що суперечить міжнародному праву, і збройний конфлікт на Сході України серйозно підірвали наші відносини, оскільки ми вважаємо це порушенням принципів загальноєвропейського й світового порядку».

На сайті ж Кремля слова Ангели Меркель наведено в такому вигляді: «Анексією Криму, яка була здійснена в порушення міжнародного права, військовими діями в Україні цій співпраці завда-

Ангела Меркель сказала в Москві Путіну багато різних слів

но значної шкоди, оскільки ми бачимо в цьому загрозу європейському мирному устрою».

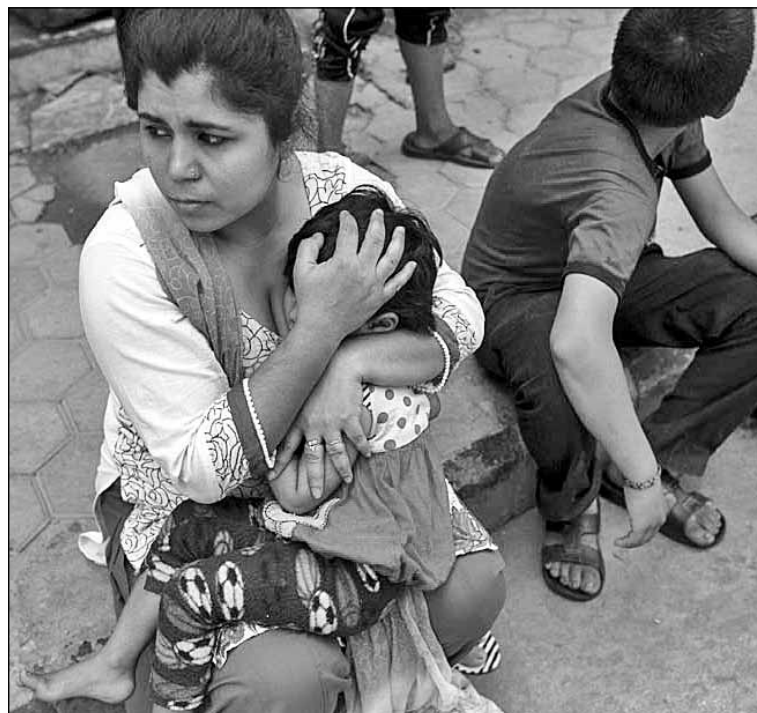
У німецькій версії йдеться саме про Схід України, де досі тривають військові зіткнення між силами української армії та озброєними прихильниками «ДНР» і «ЛНР».

А.Меркель, як і багато інших західних лідерів, відмовилася приїхати до Москви на святкування Дня Перемоги 9 травня. Вона прилетіла наступного дня, щоб взяти

участь у церемонії покладання вінків до могили Невідомого солдата. Взявши слово на прес-конференції, канцлер Німеччини в різких виразах розкритикувала політику Росії. За її словами, реального припинення вогню на Сході України, як і раніше, не спостерігається, а озброєні прихильники «ДНР/ЛНР» допускають «величезну кількість порушень».

Путін відповів, що відповідальність за порушення перемир'я лежить на обох сторонах конфлікту.

НЕПАЛ ПРОДОВЖУЄ ТРЯСТИ

Під Непалом не вщухають підземні поштовхи – 12 травня в країні стався новий землетрус з магнітудою 7,4 бала

Геологічний центр США повідомив, що 12 травня в Непалі стався новий землетрус, який мав магнітуду 7,4 бала. Внаслідок нового землетрусу, епіцентр якого розташовувався між Катманду і Еверестом, за 68 кілометрів на захід від селища Намче-Базар на сході Непалу, загинуло майже 100 осіб, ще понад 1,1 тисячі людей дістали поранення. Епіцентр землетрусу залягав на глибині 10 кілометрів.

Ще чотири особи загинули в Індії, повідомляє місцева

влада. Китайські ЗМІ повідомили про загибель однієї особи в Тибеті.

Геологічний центр США повідомив, що після сильного основного поштовху в Непалі відчувалися нові поштовхи меншої сили. Їх також відчували в Індії та Афганістані.

Як ми повідомляли, 25 квітня в Непалі стався катастрофічний землетрус магнітудою 7,8 бала. Тоді загинуло понад 8150 осіб, більш як 17,8 тисячі дістали травми й поранення.

ДЕКРЕТНА ВІДПУСТКА ЗАЛИШАЄТЬСЯ МРІЄЮ БІЛЬШОСТІ ЖІНОК

У світі лише 36% жінок, що працюють, мають право на грошові виплати під час відпустки за вагітністю та пологами. Про це йдеться в дослідженні, проведеному Міжнародною організацією праці (МОП). Проте в результаті неефективного виконання відповідних законів у деяких країнах на практиці грошову допомогу отримують лише 28% жінок.

За даними доповіді, в 108 країнах реалізуються закріплені в законодавстві спеціальні програми фінансової допомоги на дитину, але часто вони охоплюють лише невеликі групи населення.

Голова департаменту соціального захисту МОП Ізабель Ортіз звертає увагу на негативний вплив заходів з посилення податково-бюджетної політики в Європі на жінок і дітей – у період з 2008 по 2013 рік у країнах Європейського Союзу рівень бідності серед дітей зріс у 18 країнах з 28.

У доповіді також зібрано дані про тривалість декретних відпусток. Найдовше такі від-

У світі лише 36% жінок, що працюють, мають право на грошові виплати під час відпустки за вагітністю та пологами

пустки тривають у країнах колишнього СРСР. Наприклад, у Вірменії, Росії та Таджикистані відпустка за вагітністю та пологами становить 140 тижнів. В Азербайджані, Білорусі, Казахстані, Киргизстані, Молдові, Узбекистані та Україні – 126 тижнів. У той же час, у В'єтнамі декретна відпустка триває всього 6 тижнів, і працевлаштування не зобов'язані її оплачувати.

За матеріалами зарубіжної преси підготував
Хома Мусієнко
Фото Reuters

ПРАВДА І КРИВДА

У Москві друг і соратник вбитого наприкінці лютого на замовлення путінського режиму одного з лідерів російської опозиції Бориса Немцова Ілля Яшин презентував 12 травня обіцяну книгу «Путін. Війна», над якою працював убитий опозиціонер, але яку так і не встиг закінчити. За нього це зробили друзі.

У книзі, виданій на основі зібраних Б.Немцовим матеріалів, наголошується: «Вербування, озброєння, матеріальне забезпечення й перекидання російських «добровольців» на територію України організовувалися за безпосередньої участі російської влади».

Укладачі книги, виданій у формі доповіді, зазначають, що серед бойовиків на Донбасі чимало колишніх працівників російських спецслужб і кадрових військовиків, у тому числі людей з бойовим досвідом у «гарячих» точках і кримінальним минулим. Найчастіше ці типи ставали ключовими фігурами у військах сепаратистів, як, приміром, колишній офіцер спецслужб Ігор Гірін, ветеран чеченської війни Арсеній Павлов (позивний – Моторолла), а також Олександр Можаяв (позивний – Бабай).

Автори книги нагадують, що в серпні 2014 року так званий «прем'єр ДНР» Олександр Захарченко заявив: «Ми ніколи не приховували, що серед нас багато росіян, без допомоги яких нам було б дуже важко». Але Захарченко своїм «нам було б дуже важко» лукавить. Бо без російських бойовиків було б не важко, а взагалі так званих «ополченців» українські спецслужби за кілька днів перловили б й посадили б у тюрми. Вся ця кривава вакханалія стала можливою виключно завдячуючи участі російських військ та поставок на Донбас російських озброєнь.

Депутат Держдуми РФ, член Комітету з оборони В'ячеслав Тетекін оцінив кількість російських «добровольців», що брали та беруть участь у бойових діях на Донбасі, у 30 тисяч осіб. «Деякі воювали там тиждень, деякі – кілька місяців, але, за даними самої «влади Донецької та Луганської народних республік», через бойові дії проійшло приблизно 30 тисяч «добровольців», – підкреслив він. Цей же депутат вніс на розгляд Держдуми РФ законопроект про надання «добровольцям» статусу учасників бойових дій з усіма відповідними пільгами.

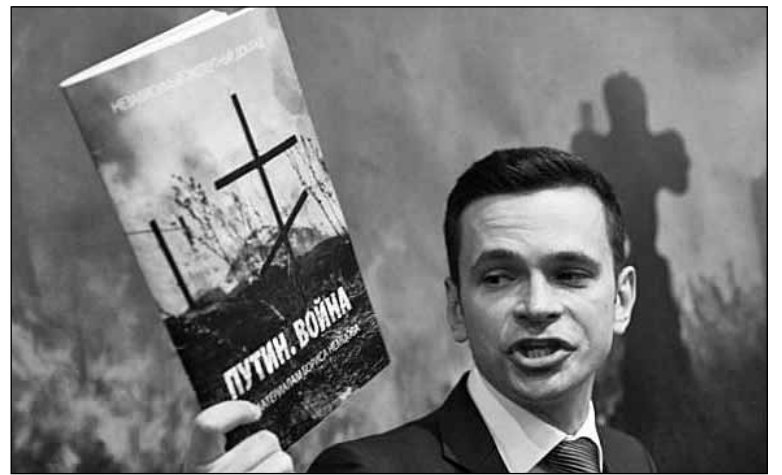
У доповіді повідомляється, що процес залучення та відправлення «добровольців» на Донбас організовується на базі лояльних Кремлю громадських організацій, зокрема, свою роль у цьому процесі публічно підтвердив керівник Російського союзу ветеранів, депутат Держдуми від партії «Єдина Росія» Франц Клінце-

вич. Як свідчать самі «добровольці», збірними пунктами для майбутніх бойовиків найчастіше є військкомати в російських містах і містечках.

Крім того, вербування росіян до лав «ополчення» «ДНР» і «ЛНР» проводиться в російських містах через ветеранські та козацькі організації, які організовують централізований заїзд у зону конфлікту. Найманці, які висловлюють готовність їхати в Україну самостійно, вирушають в індивідуальному порядку до Ростова-на-Дону, де їм компенсують вартість квитків.

отримують за це гроші. «Є нормативи: 60-90 тисяч рублів на місяць отримує рядовий склад, 120-150 тисяч – старшини. Нині кажуть, до 240 тисяч платня за участь у боях на Донбасі зросла», – заявив Єфімов і повідомив, що «в середньому боець з екіпіровкою та зарплатою» обходиться російській державі в 350 тисяч рублів на місяць.

Крім того, Єфімов підтвердив, що одним із способів переправки російських бойовиків в Україну є так звані «гуманітарні операції». Фактично йдеться

Друг і соратник Бориса Немцова Ілля Яшин під час презентації доповіді «Путін. Війна». Москва, 12 травня 2015 року

ПУТІН – ЦЕ ВІЙНА

Підготовку й перекидання російських бойовиків на Донбас під виглядом «добровольців» організовує російська влада

Саме в Ростовській області організовано матеріальну базу й систему підготовки бойовиків перед тим, як вони зі зброєю в руках опиняться в Україні. Направлення, бойове завдання й бронетехніку вони отримують безпосередньо перед перетином кордону.

Основний контингент російських «добровольців» – це колишні військовики та співробітники правоохоронних органів, тобто люди, які мають досвід поводження зі зброєю. Вербувальники прагнуть набирати людей середнього віку. Молоді люди не входять до пріоритету вербувальників, оскільки ще зберігають сильний зв'язок із родичами: загибель такого «добровольця» створює ризики публічного висловлення невдоволення з боку батьків.

Російські «добровольці» на Донбасі отримують матеріальну винагороду. Гроші на забезпечення бойовиків надходять з російських фондів, які наповнюються за активної підтримки російської влади.

За словами самих бойовиків, середня ставка «добровольця» становить 60 тисяч рублів на місяць, хоча «є ті, хто отримує 80, 90 тисяч, командири – навіть більше», зазначається в книзі. Для порівняння: середня платня в Росії, за даними Мінекономрозвитку РФ, в січні 2015 року становила 31,2 тисячі рублів. Термін своєї служби «добровольці» визначають самі, але мінімальна тривалість відрядження – один місяць.

Згідно з книгою-довідкою за матеріалами Б.Немцова, важливе свідчення представив вербувальник «добровольців» з Єкатеринбурга, керівник фонду ветеранів спецназу Свердловської області Володимир Єфімов. Він підтвердив, що російські «добровольці», які беруть участь у бойових діях на Донбасі,

про те, що військове вторгнення здійснюється під виглядом гуманітарних конвоїв. «Уперше ми їхали під виглядом Червоного Хреста. Отримували від місцевого відділення папери, що ми – супровід. Коли доїхали, люди там залишилися. Їм дали зброю і поставили бойові завдання. Нині так само вантажимо хлопців у автомобілі з гуманітарною допомогою й відправляємо», – розповів Єфімов.

«Доброволец» Артем із Санкт-Петербурга свідчить, що люди вирушають на Донбас з різних регіонів Росії, а вже на місці централізовано отримують зброю, техніку та обмундирування: «Хтось у своєму, якщо зручне і звичне, але, як правило, всіх переодягають в армійське, без будь-яких нашивок, розпізнавальних знаків і навіть ярликів виробників. Зброя – стара армійська, ще з радянських складів. Жодних новітніх снайперських гвинтівків, автоматів, які не перебувають на озброєнні українських силовиків, не видають. Це щоб не було свідчень, що на Донбасі фактично воюють російські війська».

При цьому в книзі-довідці зазначається, що закритий регіональною владою томський телеканал ТВ-6 2 грудня 2014 року продемонстрував сюжет про проведення загону місцевих «добровольців», що виїжджали до Луганська. Репортаж було зроблено з місця відправлення автобуса з майбутніми бойовиками «ЛНР». Організував відправку Всеросійський союз ветеранів Афганістану. За словами голови місцевого відділення цієї організації Михайла Колмакова, подібні загони вирушають на Донбас з різних міст Сибіру. Спорядили томських «добровольців» на гроші спонсорів, імена яких організатори відправки воліють не афішувати.

Зібрані свідчення підтверджують, що значна частина російських бойовиків відправлена в Україну організовано, пройшла відповідний вишкіл, отримала матеріальне забезпечення, й самі «добровольці» отримують грошову компенсацію за участь у бойових діях.

Автори книги «Путін. Війна» заявляють, що в цьому вбачаються ознаки злочину, що підпадає під статтю 359 Кримінального кодексу РФ. Чинне законодавство Росії дозволяє ідентифікувати так званих «російських добровольців» на Донбасі як найманців.

Утім, російські слідчі органи переслідують виключно тих громадян Росії, які беруть участь у бойових діях на боці українських силовиків. Так, у жовтні 2014 року було порушено кримінальну справу проти мешканця Москви Романа Железнова, який поповнив батальйон «Азов». Ті ж бойовики, хто поповнив лави терористів, не відчують у Росії жодних проблем із законом. Президент РФ Володимир Путін пояснив, що «люди, які за покликом серця виконують свій обов'язок», беручи участь у бойових діях, не можуть розглядатися як найманці.

«Ми не боїмося Путіна, підтримайте нас – таким є основний сигнал для світової політики книги-довідки Немцова, яку презентували представники російської опозиції», – сказав журналістам політичний експерт Тарас Чорновіл. У документі наводяться приклади та докази участі військовиків Росії у збройному протистоянні на території України. Але вони свідчать більше не про злочинність дій Путіна, що вже давно відомо, а про те, що у Росії є певні сили, які готові себе протиставити чинному режиму і, власне, замінити його собою, зауважує експерт. Крім того, книга-довідка російської опозиції «Путін. Війна» може стати

елементом міжнародних судових, чи політичних процесів щодо засудження путінського режиму, припускає Чорновіл.

Загалом доповідь спрямована у першу чергу на російське суспільство, вважає керівник групи «Інформаційний спротив», народний депутат Дмитро Тимчук. Водночас, на його думку, зміст документа матиме вплив і на відносини «західного світу» з Росією.

«Це дуже сильний психологічний хід. Україні не потрібні доводи, що проти неї воює Росія. Але можливо це все ж зміцнює позиції України на міжнародній арені. Адже коли, крім України, як жертви агресії, ще й представники країни-агресора доводять те саме, то це, я вважаю, підсилює наші позиції», – наголошує Тимчук.

Водночас, дипломат, керівник ініціативи «Майдан закордонних справ» Богдан Яременко припускає, що доповідь Немцова матиме широкий вплив на російське суспільство. Адже заяви представників України про агресію проти неї в самій Росії сприймаються специфічно, крізь призму пропаганди, зауважує він. А от коли російська опозиція говорить про це аргументовано й наводить докази – це вже інший рівень переконання росіян у злочинності дій Путіна.

«Це політичний виклик режиму Путіна, зроблений в Росії. Йдеться не про те, наскільки переконливі аргументи навіть, як їх багато, бо цих аргументів вистачає для того, щоб зрозуміти, що Путін веде війну в Україні. А просто сам факт дуже символічний, що навіть в Росії якась частина російського суспільства Путіну не вірить і доводить свою правоту», – каже Б.Яременко.

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»
Фото radiosvoboda.org

В УКРАЇНІ

ВЕРХОВНА РАДА
УХВАЛИЛА ЗАКОН
ПРО ВОЄННИЙ СТАН

Верховна Рада України ухвалила закон про правовий режим функціонування держави в разі запровадження воєнного стану. За відповідний закон проголосували 12 травня 254 народних депутати.

Президентський закон передбачає визначення правил функціонування держави в разі запровадження воєнного стану та порядок створення військових адміністрацій.

Військове командування та адміністрації матимуть право встановлювати пости посиленої охорони важливих об'єктів, запроваджувати трудову повинність для працездатних осіб, примусово відчужувати приватне й комунальне майно для потреб держави, забороняти проведення мирних зборів, мітингів, походів і демонстрацій, інших масових заходів, забороняти діяльність політичних партій, проводити евакуації населення та інші заходи.

Разом з тим, депутати викреслили із закону норму про вилучення усієї вогнепальної зброї в населення в разі запровадження воєнного стану.

ГЕНПРОКУРОР:
«МЕЛЬНИЧУКУ «СВІТИТЬ»
ДОВІЧНЕ УВ'ЯЗНЕННЯ,
КЛЮЄВУ – БІЛЬШЕ
10 РОКІВ»

Народному депутату України, колишньому командирі добровольчого батальйону «Айдар» Сергію Мельничуку, який нині є членом депутатської групи «Воля народу», загрожує довічне ув'язнення. Про це повідомив на брифінгу 12 травня генпрокурор Віктор Шокін. Водночас позафракційному народному депутату Сергію Ключеву можуть присудити більше 10 років в'язниці.

За словами генпрокурора, кримінальне провадження щодо Ключева стосується шахрайства та зловживання службовим становищем. Шокін зазначив, що Мельничука підозрюють у низці злочинів, але основний – створення злочинної організації.

«Я підписав подання щодо надання згоди на затримання та арешт народного депутата Украї-

ни Мельничука Сергія Петровича. Якщо я буду зараз всі статті вам перераховувати, то це займе багато часу», – зазначив глава ГПУ, пообіцявши перерахувати всі злочини нардепа під час доповіді з приводу подання. Де наразі перебувають Мельничук та Ключев, за словами генпрокурора, правоохоронцям невідомо.

Як відомо, раніше генпрокурор Віктор Шокін зареєстрував у Верховній Раді подання про позбавлення депутатської недоторканості Ключева та Мельничука.

Тим часом, лідер Радикальної партії Олег Ляшко заявив 13 травня, що С.Ключев пропонував 50 мільйонів доларів за відмову Радикальної партії голосувати за зняття з нього недоторканості.

НАДІЯ САВЧЕНКО
ПРИПИНИЛА
ГОЛОДУВАННЯ В СІЗО

Легендарна українська льотчиця Надія Савченко, яку в Росії звинувачують у причетності до вбивства двох журналістів на Донбасі та незаконному перетині кордону, припинила протестне голодування в СІЗО.

Про це повідомив керівник Ради при президенті Росії з розвитку громадянського суспільства і прав людини Михайло Федотов. Це ж підтвердила й сестра Надії Віра.

«З боку лікарів до неї жодних претензій немає, вона приймає їжу, вага її досягла 60 кілограмів. Вона припинила голодування якраз після того, як повернулася з лікарні. Вона готується до суду, зустрічається зі слідчими, вивчає матеріали», – сказав М.Федотов.

Адвокат Надії Савченко Ілля Новіков сказав, що ця інформація відповідає дійсності.

КРАЇНИ G7 ДОПОМОЖУТЬ
УКРАЇНІ ПОЗБУТИСЯ
РОСІЙСЬКОЇ ГАЗОВОЇ
ЗАЛЕЖНОСТІ

Міністри енергетики найбільш розвинених країн світу (G7) обговорили 13 травня в Гамбурзі енергетичну ситуацію в Україні та вразливість інших європейських країн в цьому питанні. «G7 прагне зменшити залежність України від російських енергоносіїв», – наголошується в спільній заяві міністрів енергетики країн «великої сімки».

Міністри закликали Світовий банк та Міжнародний валютний

фонд (МВФ) «долучитися до зусиль задля допомоги Україні та іншим особливо уразливим європейським країнам», передусім у енергетичному секторі. Водночас, «велика сімка» очікує від України подальшого реформування енергетичного ринку.

Міністр економіки ФРН Зігмар Габріель звернув увагу своїх колег на те, що G7 потрібно бути налаштованою на довготривалу підтримку України. У свою чергу, міністр енергетики США запропонував європейським країнам імпортувати з його країни скрапленний природний газ.

Раніше повідомлялося, що «велика сімка» й Міжнародний валютний фонд розглядають можливість збільшення фінансової допомоги Україні, яка знаходиться на межі банкрутства.

ЗОРЯН ШКІРЯК
ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Виконуючий обов'язки голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій Зорян Шкіряк подав заяву про відставку. Про це він заявив на брифінгу у вівторок, 12 травня.

«Моє перебування на посаді було тимчасовим, вважаю, що на цьому етапі моя місія завершена ... Хочу повідомити, що я звернувся до прем'єр-міністра Арсенія Яценюка з заявою про звільнення мене з посади тимчасово виконуючого обов'язки голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій», – сказав він. За словами Шкіряка, на пост глави ДержНС вже є гідна кандидатура.

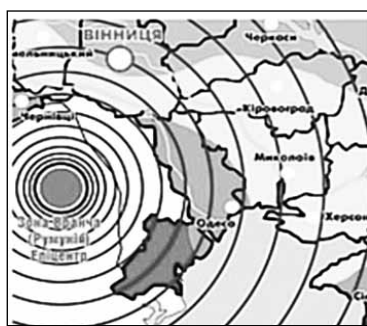

Як ми повідомляли в попередньому випуску «НГ», З.Шкіряк піддався критиці громадськості після рятувальної місії з евакуації українців з Непалу, коли протягом восьми днів літак не міг забрати українських громадян із зони землетрусу. У свою чергу сам Шкіряк заявляв, що його відомство відпрацювало добре і «цапом-відбувайлом його зробити не вдасться». Також він повідомляв про готовність піти у відставку в разі відповідного рішення керівництва країни.

КОЖНИЙ П'ЯТИЙ
УКРАЇНЕЦЬ МОЖЕ
ПОСТРАЖДАТИ
ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ

Кожен п'ятий українець може постраждати від землетрусу. Спеціальні станції фіксують непомітні для основної частини населення поштовхи ледь не щодня. Про це повідомила прес-служба Національної академії наук України (НАНУ).

Така небезпека існує через наближеність до небезпечної зони – румунської гірської території Вранча. Хоча зрідка виникають і місцеві

коливання. Лише за останні два роки Україну трясло двічі. У листопаді минулого року землетрус з Румунії докотився до Одещини, а пізніше тому місцевий землетрус хитав містечко Гадяч на Полтавщині.

Сейсмологи називають найбільш активними районами України Прикарпаття, Львівщину, Одещину та Дніпропетровщину.

Загалом до потенційно небезпечних районів належать 120 тисяч квадратних кілометрів, на яких проживає 20% населення України.

КИЇВ ПОПРОСИВ
АМСТЕРДАМ ПОВЕРНУТИ
«СКІФСЬКЕ ЗОЛОТО»

Верховна Рада України звернулася до Нідерландів з проханням повернути «скіфське золото» до Києва, а не до анексованого Росією Криму. За відповідне звернення депутати проголосували у вівторок, 12 травня.

Депутати заявили, що є значна небезпека пошкодження чи втрати експонатів українського музейного фонду через дії Росії. «Активні протиправні дії кримських музеїв за підтримки Російської Федерації в напрямку судового повернення музейних предметів державної частини Музейного фонду України на територію окупованої АР Крим, неконтрольовану Україною, є доказом такої загрози», – йдеться у документі.

«На цей час закінчилася терміни усіх документів, які дозволяли вважати перебування музейних цінностей на території Королівства Нідерланди законним. Якнайшвидше повернення усіх предметів української колекції до столиці України дозволить врегулювати це питання», – вважають у Раді.

Депутати заявили, що повернення «скіфського золота» кримським музеям, які втратили право на їхнє оперативне управління з 13 травня 2014 року, фактично означатиме підтримку Нідерландами анексії Криму Російською Федерацією. Тому Рада просить повернути цінності до Києва, в Національний художній музей.

НА ЛЬВІВЩИНІ ВІЯВЛЕНО
НАЙБІЛЬШЕ ПОХОВАННЯ
ВОЯКІВ УПА

На Сколівщині, що у Львівській області, в урочищі «Альтана» виявлено близько 30 людських остан-

ків. За інформацією комунального підприємства «Доля» Львівської області, більшість належить воякам УПА. Дослідники припускають, що виявлять у цьому місці останки сотень тіл закатованих упівців.

Коли зняли верхній шар землі у восьми місцях, то в ямах виявили тризуби, залишки кашкетів і військової форми упівців, а також німецькі й радянські гудзики.

«Навіть виявили уніформу німецького морського вояка, прострілений кулею годинник. Нам про людські кістки на цій території повідомили місцеві активісти. Як виявилось кілька тижнів тому, «чорні» археологи розкопали місце і, вочевидь, забрали якісь предмети, а половину людських кісток кинули збоку. Їх і побачили селяни. Також у похованнях ми знайшли радянські монети 1946 року», – розповів керівник пошукового підприємства «Доля», депутат Львівської області Святослав Шеремета.

Місцеві мешканці ще на початку 90-х розповідали про те, що урочище «Альтана» було місцем поховання в період руху опору, з другої половини 40-х років і до 1952-го.

У районі дуже активно працював відділ НКВС, який нищив повстанців. Енкаведисти після бою звозили тіла упівців на опізнання, потім арештовували й допитували рідних загиблих.

У ТЕРНОПІЛІ ЗІБРАЛИ
3 ТИСЯЧІ КНИГ
ДЛЯ ДОНБАСУ

У Тернополі в рамках акції «Українську книгу – Донбасу» зібрали 3 тисячі книг. Книги вже надіслано на Схід України.

Координатором акції стала Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека. Протягом місяця з Тернополя та районів області приносили українські книги до цієї бібліотеки, серед них – художню українську та зарубіжну літературу, видання з історії України, книги українських класиків. Серед найцінніших скарбів зібраної бібліотеки для Донбасу організатори виділяють твори Івана Франка у п'ятдесяти томах. До сформованої бібліотеки увійшла й література про сучасну історію України. Організатори акції із вдячністю кажуть, що вдова бійця добровольчого батальйону «Айдар» Христина Юркевич принесла кілька десятків примірників книги загиблого в зоні АТО чоловіка Андрія Юркевича «Моя революція».

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

УКРАЇНА І СВІТ

Венеційська бієнале (італ. Biennale di Venezia) – одна з провідних виставок сучасного мистецтва, що проходить щодва непарні роки у Венеції (Італія). У рамках бієнале сьогодні проводяться також Венеційський кінофестиваль (щорічний) та Венеційський фестиваль архітектури (по парних роках). Україна бере участь у Венеційській бієнале з 2001 року.

На нинішній, 56-й Венеційській бієнале, яка триватиме з 9 травня до 20 листопада, можна побачити роботи 163 художників. Україну на ній представлятиме молодий художник Микола Рідний – один із засновників арт-групи «SOSka». Він займається відеомистецтвом, інсталяціями та скульптурою. Мешкає та працює в Харкові.

Роботи художників цієї суперпрестижної виставки представлено в 89 національних павільйонах. «Золотого лева» за найкращий з них цього року отримала Вірменія. Він має назву Armenity. Англізоване слово – похідне від французького Armenite – поняття, яке означає дітей і онуків людей, що пережили геноцид. Їх розвіяло світом, але всі вони зберегли свою причетність до вірменської мови, історії, культури й традицій.

Павільйон віддали вірменській діаспорі. Незалежно від місця свого народження, ті художники постійно досліджують і знову відкривають для себе своє армениті.

Для експозиції вдалося підібрати виняткове за своєю красою і значущістю місце – Вірменський острів Святого Лазаря або, як називають його венеційці, Сан-Ладзаро дел'Армені – прямо у Венеційській лагуні, між парком Жардіні, де розташовані основні павільйони бієнале, і островом Лідо. Вірменський він тому, що 1717 року вірменський католицький чернець Мхітар Савостійський заснував там орден мхітаристів. Через століття Лорд Байрон вивчав тут вірменську мову й культуру. І донині, три століття потому, монастир Сан-Ладзаро, його парк, музей і бібліотека зберігають унікальну культурну спадщину вірменського народу.

Куратор павільйону Аделіна фон Фюрстенберг-Джуберян – швейцарка вірменського походження, з величезним досвідом кураторської і мистецтвознавчої роботи. Серед її

здобутків – виставки та перформанси Енді Варгола, Джона Кейджа, Лорі Андерсон, Філіпа Гласа, Роберта Вілсона...

Серед художників, роботи яких Аделіна фон Фюрстенберг-Джуберян відібрала для експозиції, – вірмени, що живуть у Лівані, США, Канаді, Єгипті, Франції, Туреччині, Ірані, Греції. У творчості кожного з них віддзеркалені культура й традиції не лише Вірменії, а й тієї країни, яка стала для них рідною домівкою.

Малопереконливим виглядає й чисто художнє наповнення павільйону. Принаймні, менш ефектно, ніж яскрава й потужна виставка сучасного українського мистецтва «Передчуття» в лондонській галереї Saatchi восени минулого року. Втім, недоліки й відверті злидні (без блиску) українського павільйону компенсував концерт «найкращого не тільки в Україні, але й в усьому світі» (так проголосив, відкриваючи концерт, ведучий) гурту «Океан Ельзи».

Вірменський павільйон Armenity на острові Сан-Ладзаро у Венеційській лагуні

ЗЛИДНІ БЕЗ БЛИСКУ

9 травня відкрилася 56-та Венеційська бієнале

Микола Рідний – єдиний представник України на Венеційській бієнале-2015

На тлі вірменського павільйону український виглядає як уособлення несмаку й злиднів. Як і всі попередні роки, його готував Pinchuk Art Centre, а фінансував Фонд Віктора Пінчука. Раніше він розміщувався у велетенському й розкішному палаці прамісінько на Гранд-каналі, і фасад палацу прикрашав гігантський портрет Віталія Кличка на повний зріст у боксерському облаченні.

Тепер же український павільйон виглядав настільки злиденно, що його відвідувачі спочатку навіть не розуміють, що невеличкий прозорий скляний куб прямо на набережній лагуни, між пришвартованими тут розкішними яхтами, і є, власне, український павільйон.

Куратор павільйона, бельгійський мистецтвознавець Бьорн Геофод, який останні п'ять років мешкає в Києві, пояснює відвідувачам, що сьогоднішня Україна стала на шлях оновлення, шлях прозорості, і така форма павільйона більше відповідає нинішньому духу країни, ніж помпезні венеційські палаццо.

У такій аргументації є свій політично-естетичний резон, але набагато переконливішими виглядають пояснення українських художників, які скаржаться на повну відсутність підтримки з боку держави.

Біля встановленої прямо на набережній сцені зібралося кілька тисяч людей з синьо-жовтими прапорами. «Слава Україні – Героям слава!» – цей рефрен постійно лунав як зі сцени, так і з публіки. Концерт гурту, який став символом нової України, притягнув численну українську діаспору. Люди з очима, наповненими вогнем, реагували на воістину райські мелодії й громадянську зарядженість пісень «Океана Ельзи». І навіть посеред ночі венеційці з подивом бачили на своїх вулицях натовпи молодих людей, обгорнутих синьо-жовтими знаменами. Так Україна неофіційно протистояла Україні чиновницькій, яка не змогла до пуття зорганізувати український павільйон навіть для такої престижної виставки, після якої мистецтвознавці укладають своєрідний рейтинг національних культур.

До речі, міністерство культури України, яке очолює дуже далекий від культури В'ячеслав Кириленко, намагалося спростувати заяви й відкритий лист українських художників про самоусунення від організації у Венеції українського павільйону, однак їхні резони лунали непереконливо. І як тут не згадати ще одну фатальну кадрову помилку Петра Порошенка, який усунув з посади міністра культури голос Майдану, мо-

лодого, енергійного, здатного на революційні зміни в затхлій стайні під назвою «Міністерство культури України», талановитого Євгена Нищука й посадив у це крісло прісного, позбавленого дару продукувати свіжі ідеї, бездарного й обмеженого, вічно вчорашнього лакузу Ющенка Кириленка.

Нинішня Венеційська бієнале запам'ятається також акцією «on vacation». Люди у військовій формі з таким написом окупували павільйон Росії на цьому найбільшому форумі сучасного мистецтва.

Учасники акції, наслідуючи приклад російських «зелених чоловічків» в Криму, заявили, що знаходяться у відпустці. Активісти роздавали уніформу всім охочим та закликали приєднуватися до «відпустки». При цьому автору найкращої тематичної фотографії пообіцяли приз-поїздку в окупований Крим.

Серед учасників перформансу були помічені українські митці та діячі культури (Марія Куликівська, Микита Шалений, Любов Михайлова та інші), а також представники інших держав.

«Нашим завданням було досягти того, щоб зовсім сторонні люди задумалися про окупацію Криму й частини Донбасу російськими військами і самі побували в павільйоні країни-агресора «у відпустці» у військовій формі»,

«Зелені чоловічки» в російському павільйоні

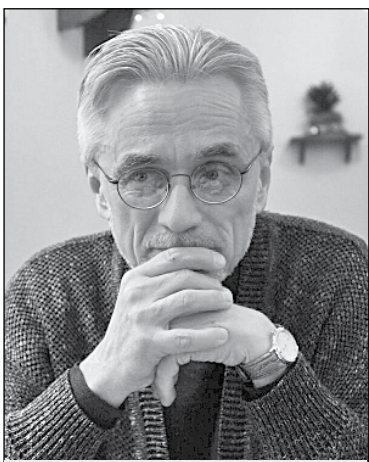
– пояснила одна з організаторів акції Любов Михайлова. Українці роздали понад сотню уніформ з написом «on vacation». «Було кілька варіантів реакцій. Хтось казав: «Це дуже по-російськи». Інші питали, чи це не частина експозиції павільйону. А треті поривалися викликати поліцію. Ми пробули в павільйоні близько години, перш ніж всі остаточно зрозуміли і справді зателефонували в поліцію», – розповіла Люба Михайлова.

Акція тривала до 9-го травня. Тоді ж було визначено й автора найкращої фотографії, який отримав приз – поїздку в окупований Крим від організаторів акції. Хоч навряд чи цього переможця пропустять туди путінські «зелені чоловічки».

Натхненність українців і тих, хто співчуває Україні, різко контрастувала у Венеції з ресторанно-коорпоративним угаром, яким супроводжувався концерт Еміра Кустуріці та його No Smoking Orchestra на закритому прийнятті на честь відкриття російського павільйона. «У нас залишилося лише два союзника серед визначних фігур культурного світу – Кустуріца й Депард'є», – з сумом у голосі вимовив один з поважних російських гостей. І, похнюпившись, пішов геть.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:
Олександр МОТИЛЬ – американський політолог українського походження, дослідник імперіалізму й націоналізму. Народився 1953 року в Нью-Йорку, вивчав історію, живопис та політологію в Колумбійському університеті. Нині професор політології в Ратгерському університеті (штат Нью-Джерсі). Автор книжок: «Підсумки імперій: занепад, розпад і відродження» (2001), «Революції, нації, імперії: концептуальні обмеження та теоретичні можливості» (1999), «Дилеми незалежності: Україна після тоталітаризму» (1993).

– 3 Конгресу до Адміністрації президента Обами надходять серйозні заклики про допомогу Україні, але його політика все одно залишається достатньо нерішучою. З чим це пов'язано?

– Я не хотів би захищати Барака Обаму, та, оскільки це президент, який узагалі не мав стосунку до України протягом останніх семи років, тобто й до Майдану та революції, скажу, що фактично він чимало зробив за цей останній рік. Обама погодився на санкції, і це саме він та Америка постійно тиснуть на ЄС, щоб там їх теж посилювали. Взагалі політика США щодо Києва є нині досить потужною. Якщо взяти до уваги, що Барак Обама Україною раніше взагалі не цікавився, а тепер усе-таки щось робить, то це позитив. Звичайно, негатив у тому, що Київ чекає на постачання зброї, про яке вже доволі позитивно говорять усі: і політики в Сенаті й Палаті представників, і радники на різних рівнях – від найменших аналітиків до найбільших. Тож тиск, який чинять, щоб почати цей процес, неймовірний, але президент чомусь вагається.

Тепер конкретно до вашого запитання: з чим це пов'язано? Це може мати різні причини. Одна – перебалансування відносин з Росією на початку президентства Обами. Це була великою мірою його інновація. Бо за часів Буша-молодшого діалог погіршився, і, звичайно, будь-якій людині, а тим біль-

ше президентів, важко покинути один курс та перейти до іншого. Другою причиною може бути те, що США за останні сім-вісім років, особливо за Обами, старалися відійти від Іраку й Афганістану. Це була основна мета. Виправдані ці війни були чи ні, але в будь-якому разі вони не увінчалися особливим успіхом. Отже, знову-таки тут є певна суперечність: з одного боку, відступаєш, з другого – тобі кажуть, що маєш наступати. Це важко. Легше було б Бушеві: йти вперед і в Ірак, і в Афганістані, і в Україні. По-третє, Обамі справедливо закидають, що зовнішньополітичні питання, особливо безпекові, не його спеціалізація. Усе-таки він людина, яка всю свою кар'єру пройшла на місцевому рівні. Більше місцевий політик, тобто не той, хто опе-

Політика Барака Обами стосовно України так і не стала однозначною

ОЛЕКСАНДР МОТИЛЬ: «ПОГРОЖУЮЧИ АТОМНОЮ БОМБОЮ, ПУТІН БЛЕФУЄ»

рує глобальними категоріями. Хоча й спроможний мислити ними і вже довів це. Його не раз критикували за те, що він не любить зовнішньої політики: хотів би зосереджуватися на внутрішній, а тут йому постійно заважають.

По-четверте, триває криза в Сирії. Рік тому Обама пригрозив тамтешньому президенту Асаду серйозними наслідками в разі застосування хімічної зброї. Той використав її, а наслідків не було. Отже, Обама попівся в тій ситуації, тому вагається й тут. Мені здається, однак, що, попри всі сумніви й негативи, тиск американського політикуму вже тепер такий сильний і водночас зухвалість Путіна така очевидна (його агресія, імперіалізм, готовність до величезних провокацій не лише проти України, а й проти країн Балтії, Польщі, Білорусі), що Обама опинився в такій собі безвиході. Йому вже ніде маневрувати, і раніше чи пізніше, гадаю, він погодиться. Нині американці вже дають нелетальну зброю. І це важливий крок. Окрім того, відновилися тренування українських військовиків американськими інструкторами. Тобто, готується ґрунт. США від цього не відмовилися. Отже, Обама поступово йде в тому напрямку, і єдиний логічний крок, який залишається йому зробити, – це почати постачання зброї.

– Чи з'явилася за останній рік в Адміністрації Обами українська політика?

– Майже. Україна як така, коли брати до уваги величину, геополітичну важливість, особливого значення для Америки не має, не відіграє якоїсь виняткової ролі: економічної, політичної. Звичайно, якби вона стала міцною, ситуація

змінилася б. Але Україна важлива для Сполучених Штатів та Європи (і передусім для США) стратегічно. Оскільки Росія стала стратегічною проблемою, чи принаймні викликом, Україна раптом набула ваги. Це, до речі, зв'язок, який можна спостерігати останні 25 років. Коли зберігалися нормальні відносини Вашингтон – Москва, у США було радше байдуже ставлення до України. Існувало якесь фінансування громадянського суспільства, але надто нею не цікавилися.

А коли загострювалося протистояння з РФ, тоді зростало зацікавлення Києвом. Тож Україна важлива для США як певна протизавага Росії, як буферна зона. РФ проблемна – відповідно Україна важливіша. Оскільки за останній рік Москва не тільки стала проблемною, а й порушила всі угоди, готова підірвати всю повоєнну архітектуру безпеки та розпочати війну, то ставлення американців до неї, а водночас і до України змінюється. Гадаю, що Київ залишиться важливим і, таким чином, діятиме свого роду українська політика, яка буде тією чи тією мірою незалежною від російської настільки довго, наскільки Росія залишатиметься проблемною. Звичайно, краще було б, якби РФ стала нормальною, але це не буде скоро.

– Наскільки побоювання ядерного нападу впливає на політику Адміністрації Обами? Чи, гадаєте, Володимир Путін блефує?

– Путін однозначно блефує. Від часу, коли американці кинули дві бомби на Гіросіму й Нагасакі, не було таких випадків, хоча траплялися всілякі можливості. Різні «бандитські» країни мають цю зброю, і їхні

лідери нею погрожували, але ніхто не застосовував. Тому, мені здається, Путін просто хоче показати, наскільки він сильний, наскільки потужною є Росія, що росіяни нічого не бояться. По-друге, сам факт таких його заяв (навіть коли подумати, що він не використовує ядерної зброї) підтверджує підозру: це людина не зовсім раціональна, яка може зважитися на будь-які кроки. А це, звичайно, лякає, бо європейці й американці, попри всі свої вади, відносно раціональні.

– Чи достатньо правильно Україна презентує себе у США? Наскільки серйозніше сприймають її політиків?

– Тут є кілька аспектів. Ставлення до неї радикально змінилося. Візьміть до уваги, що від 2008-го до 2013-го року тривала так звана втома від України, тобто ані політики, ані аналітики, ані публіка нею не цікавилися. Знаю це з власного досвіду. Тоді написати статтю про Україну було легко, але щоб її прийняв якийсь серйозний журнал – надто складно. Тепер навпаки. Тоді було трактування України як бандитської, корумпованої, ні на що не здатної, і Майдан багато що змінив. Звичайно, зберігається такий собі скептицизм. Вона ще корумпована, чи не залишиться такою, чи будуть реформи? Принаймні, ставлять знак запитання. Українці довели, що готові боротися за свою країну, і це дуже позитивне.

Виявляється, є дух патріотизму, він об'єднує українських і російськомовних, етнічних українців, росіян, євреїв та ін. Тож загальний імідж України досить радикально змінився на краще. Звісно, є поодинокі голоси тут і там,

ліві чи дуже праві, які це заперечують. Приблизно як і в Європі, але мейнстрим ставиться добре. Що ж до самих політиків, то імідж також змінився, ставлення до пізнього Ющенка було дуже негативне, до Януковича – ще гірше, а от до Яценюка й Порошенка воно відносно позитивне. Певна річ, залишаються запитання, чи це справді реформатори, але принаймні досі вони нічого поганого не вчинили.

– Чи достатньо робить Україна, щоб змінити свій образ?

– Не зовсім. Її дипломати і в Європі, й у США могли б діяти активніше. І це досить елементарні речі. Щотижня мати неформальну зустріч із журналістами. Щомісяця – велику прес-конференцію. І якби це робилось і в Тель-Авіві, і в Нью-Йорку, і в Чикаго, і в Парижі, і в Брюсселі, то мало б величезний вплив на журналістів, на аналітиків. Це нагода також впливати на дискурс. Україна, окрім іншого, могла б значно більше використовувати потенціал діаспори, і не лише в сенсі того, щоб остання надавала кошти на медіакаменти (це й так робиться). У діаспорі дуже багато людей на поважних посадах, що готові допомагати, і вони шукають таких можливостей. Це людський ресурс, так званий human capital, і Київ міг би його використати різними способами, включити в роботу посольств, консульств або ж створити тісніші зв'язки між ЗМІ в Україні та людьми тут. Це все теж покращувало б політику, імідж, дискурс, який тут панує щодо України.

Розмову провела
Ольга Ворожбит
«Тиждень»

АМЕРИКА-РОСІЯ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

У російському чорноморському місті-курорті Сочі, в президентській резиденції «Бочаров ручей», 12 травня відбулася зустріч президента Росії Володимира Путіна та державного секретаря США Джона Керрі. На ній також був присутній глава російського МЗС Сергій Лавров, який за підсумками переговорів розповів, що Росія і США домовилися використовувати свій вплив на сторони українського конфлікту, щоб забезпечити виконання Мінських домовленостей.

«Ми не в усьому зійшлися в оцінках на переговорах, але сьогоднішня зустріч дозволила краще зрозуміти одне одного. У нас є розуміння необхідності уникати кроків, які здатні завдати двостороннім відносинам між Росією та США і співробітництва наших країн у різних галузях», – сказав Лавров за підсумками російсько-американських переговорів і додав: «Особливо, якщо враховувати, що від наших злагоджених спільних зусиль на міжнародній арені залежить розв'язання дуже багатьох гострих проблем сучасності».

За словами Лаврова, співрозмовники знайшли й інші точки дотику. Зокрема, Джон Керрі назвав Росію важливим партнером США у боротьбі з міжнародним тероризмом.

Американська сторона також пояснила свою позицію щодо передачі Ірану російських зенітно-ракетних комплексів С-300. Керрі визнав, що не вважає це порушенням, але переконаний, що це рішення може мати кепські наслідки.

Переговори за участю Володимира Путіна, Джона Керрі та Сергія Лаврова тривали більше чотирьох годин. Після них до журналістів вийшов помічник російського президента Юрій Ушаков. Він назвав перемовини Володимира Путіна і Джона Керрі «успішними», хоч і зізнався, що це «не пролив». Але, на його думку, Росія і США «повинні повернутися до нормальної співпраці». При цьому тему збройного конфлікту на Сході України обговорювали дуже докладно, зазначив Ю. Ушаков.

У свою чергу, Джон Керрі під час прес-конференції сказав, що припинення вогню на Сході України так і не відбулося. Він вчергове повторив, що санкції проти Росії скасують, коли перемир'я дотримуватимуться повною мірою. Окрім того, Джон Керрі закликав звільнити українську льотчицю Надію Савченко, яку незаконно утримують у Росії. Держсекретар назвав її «політв'язнем».

Ще під час переговорів у Twitter Джона Керрі з'явилося повідомлення про «відверту дискусію з ключових питань», включаючи Іран, Сирію і Україну. «Важливо тримати канали зв'язку між США і Росією відкритими, оскільки ми займаємося глобальними проблемами», – написав Джон Керрі.

Раніше, вдень 12 травня, Сергій Лавров на зустрічі з Джоном Керрі в Сочі підніс

Після американсько-російських переговорів у Сочі аналітики зробили висновок, що Вашингтон не готовий задля України йти на конфронтацію з Росією

ПРО ЩО ГОВОРИВ ДЖОН КЕРРІ З ВОЛОДИМИРОМ ПУТІНИМ?

йому як подарунок краснодарськi помідори і картоплю. Головний американський дипломат також отримав у подарунок від Сергія Лаврова футболку із символікою Перемоги.

Натомість, голова Держдепу США подарував російському колезі портфель і список цитат російських ЗМІ, які, на його погляд, не віддзеркалюють реальний потенціал масштабних російсько-американських відносин.

Взаємовідносини між Москвою і Вашингтоном помітно погіршилися після анексії Росією українського Криму. Крім того, Вашингтон неодноразово звинувачував Москву у підтримці озброєних прихильників самопроголошених республік на Сході України. Росія ці звинувачення категорично заперечує.

Президент США Барак Обама відмовився приїхати на святкування 70-річчя Перемоги до Москви. Візит Джона Керрі до Росії став першим за останні два роки, тобто з початку збройного протистояння на Сході України. До речі, вітаючись з Путіним, Дж. Керрі передав йому привіт від Барака Обами. При цьому можливість зустрічі Обами з Путіним на переговорах в Сочі не обговорювалася.

Сочінське спілкування різко контрастувало зі спілкуванням, яке продемонструвала 10 травня в Москві канцлер Німеччини Ангела Меркель. Вона називала речі своїми іменами й попередила Путіна, що західні санкції діятимуть до тих пір, доки Крим залишатиметься окупованим, а на Донбасі російською зброєю за участі регулярних російських військ триватиме ескалація насилля. Анексію Криму

Меркель назвала злочинною, а втручання Росії у внутрішні справи України – порушенням міжнародного права.

Зовсім іншу тональність розмови демонстрував у Сочі державний секретар США. Окрім привіту від Обами, він привіз Путіну конкретні пропозиції, не намагаючись особливо на негайній передачі окупованого Криму Україні й виведенні російських військ і озброєнь з Донбасу. Більше того, вже після переговорів з Путіним він застеріг П.Порошенка від спроб відбити у бандитів Донецьке летовище. Схоже, що у Вашингтоні поволі починають звикати з нинішнім статус-кво Криму й Донбасу й не дуже переймаються тим, що Україні доводиться щодня викидати шалені гроші, аби протистояти путінській армادі та її найманцям.

Те саме ми спостерігали з Грузією, у якій Москва відірвала Абхазію та Південну Осетію. Сьогодні з цим у Вашингтоні повністю змирилися. Того ж самого Путін чекає і з Кримом та Донбасом. При цьому він час від часу лякає Вашингтон застосуванням ядерної зброї, що миттєво змінює тональність розмов Вашингтонських високопосадовців.

У Сочі держсекретар США назвав серед невідкладних кроків щодо врегулювання конфлікту на Сході України припинення вогню в Широкиному Донецької області. Про це він заявив на прес-конференції за підсумками зустрічі з Путіним і Лавровим.

«Сьогодні я говорив про те, які кроки можуть бути зроблені сторонами в найближчі тижні і дні. Ми вважаємо, що реальне припинення вогню в Широкиному має статися. Я думаю, що Сергій Лавров і президент

Путін погодилися з тим, що це важливо... Також важлива демілітаризація, виведення зброї та моніторинг ОБСЄ», – сказав Керрі, додавши:

«Незалежно від того, хто почав цей конфлікт, він триває занадто довго. Сьогодні я говорив про те, які кроки можуть бути зроблені сторонами. Необхідно, щоб мав місце справжній діалог в рамках робочих груп Мінської угоди щодо виборів на Донбасі, а також з питання децентралізації. Гуманітарний доступ також повинен бути забезпечений».

Джон Керрі торкнувся під час бесід з Путіним можливості введення на територію Донбасу миротворчих сил під егідою ООН. Однак, зустрів різке несприйняття такої пропозиції кремлівським диктатором, позаяк давно відомо, що такі сили унеможливають поставки з Росії на Донбас живої сили та зброї. Путін же хоче, щоб ця рана на тілі України якомога довше кривавила. Саме задля цього він вигадує міф про наявність якихось ополченців, які буцімто самотужки протистоять українському війську і з якими Київ має вести двосторонні переговори, результатом яких Кремль бачить повний розвал України як унітарної держави, не спроможної вести самостійну зовнішню політику.

Окрім конфлікту в Україні, ще однією нагальною темою під час переговорів з Путіним стала Сирія. Москва завжди ставала на захист режиму президента Башара Асада. Раніше це не влаштовувало США, але тепер позиція Росії відкриває можливість для врегулювання збройного конфлікту в країні, де головну загрозу нині становлять бойовики «Ісламської держави».

Йшлося на переговорах в Сочі й про іншого союзника Росії – Іран. Адже голос Москви також може стати вирішальним у підписанні довгоочікуваної ядерної угоди з Тегераном.

Відразу після сочинських переговорів Президент України Петро Порошенко провів телефонну розмову з держсекретарем США. Як повідомляє сайт глави української держави, Керрі поінформував Порошенка щодо своїх переговорів у Сочі.

«Співрозмовники скоординували подальші дії задля деескалації на Донбасі, а також обговорили кроки, які мають здійснити сторони для повного виконання Мінських домовленостей», – ідеться в повідомленні.

Джон Керрі вкотре підтвердив, що про початок скасування санкцій, накладених проти Росії через її агресію на сході України, може йтися тільки після повного виконання Москвою Мінських домовленостей.

Міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров, оцінюючи підсумки переговорів у Сочі, визнав, що Москва і Вашингтон мають «певні розбіжності» в оцінках конфлікту в Україні.

Незалежні ж аналітики підмітили улесливу тональність у Сочі з боку Джона Керрі, що може свідчити про те, що Вашингтон не готовий задля України йти на різку конфронтацію з Росією. Змінитися така політика може тільки з обранням на посаду Президента США політика-республіканця. Демократи ж і далі демонструватимуть у зовнішній політиці тактику, про яку в нашому народі кажуть: «Ні риба, ні м'ясо, ні молоко».

Фото AFP

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА:
«ЦЕ БУЛО ПОКОЛІННЯ,
ЯКЕ ВРЯТУВАЛО СВІТ»

Знагоди 70-ї річниці перемоги над нацизмом в Європі Президент США Барак Обама звернувся з посланням до нації, в якому, зокрема, сказав: «У День перемоги, після капітуляції нацистів, люди заповнили вулиці Лондона, Парижа, Москви. Хмара страху, що нависала над ними кілька років, нарешті розвіялась. Тут, у нас вдома, від маленьких міст до Нью-Йорка, люди радісно святкували, співали та танцювали. Попереду ще було три місяці жорстких боїв на Тихоокеанському фронті. Але на кілька годин, світ охопила надія на мир. Генерал Айзенгавер оголосив новину без особливих фанфар. «Місію союзників виконано», – сказав тоді він. Ці прості слова передають надзвичайну вагу перемоги союзників та підкреслюють неймовірні людські жертви війни. Понад п'ять років брутальної війни лягли тягарем на цілий континент. На момент коли у Європі припинили стріляти, приблизно 40 мільйонів мешканців континенту загинуло.

У ці дні ми вшановуємо усіх, хто служив на фронтах тієї війни. Вони були патріотами, як мій дід, що служив в армії генерала Патона. Вони ризикували й клали власне життя, щоб ми жили вільними. Це були й жінки тут вдома, безпрецедентна кількість яких замінила чоловіків і, як моя бабуся, збирали бомбардувальники на заводах. Це було покоління, яке буквально врятувало світ, закінчило війну й заклало підвалини миру, який ми сьогодні повинні берегти».

АВАРІЯ ПОТЯГУ ПОБЛИЗУ
ФІЛАДЕЛЬФІЇ

Щонайменше семеро осіб загинуло під час аварії потягу компанії Amtrak, який прямував з Вашингтона до Нью-Йорка, поблизу Філадельфії в штаті Пенсильванія. Більш як 200 осіб, 8 з яких перебувають у критичному стані, дістали поранення. Вісім з десяти ва-

гонів перекинулося. Про це заявив журналістам на місці події мер Філадельфії Майкл Наттер.

«На жаль, ми можемо підтвердити, що принаймні сім осіб загинуло», – заявив мер в прямому ефірі американських телеканалів. Представник пожежної охорони додав, що сотні осіб доставлено до шпиталів.

Наттер також повідомив, що причина аварії поки що невідома. Ведеться розслідування. Наразі відомо лише, що потяг зійшов з рейок на повороті, де швидкість потягів обмежено. Можливо, машиніст не змінив швидкість на цій ділянці, що й призвело до аварії. Залізничний рух на даній ділянці лінії зупинено.

ТЕ, ЩО НЕ ЗРУЙНУВАЛИ
ТОРНАДО, ДОНИЩУЮТЬ
ПОВЕНІ

Щонайменше п'ятеро осіб стали жертвами серії 30 руйнівних торнадо, які пронесли один за одним над Колорадо, Оклахомою, Канзасом і Небраскою. У Техасі, де до смерчів додалися ще й руйнівні повені, спричинені небаченими зливами, оголошено надзвичайний стан.

Стихія виривала з корінням дерева й кидала їх просто на дахи. Двоє осіб загинули в автофургоні, який вітром підняло на кілька метрів у повітря. З півсотні людей поранено.

«Це жахливо. Ми не чули сирен. Мій син прийшов і попередив нас. Це його кімната, чи, скоріше, була його кімната», – каже жителька Техасу, показуючи на купу сміття. Свідки зняли на камеру мобільного телефону, як торнадо зриває дах з будівлі школи під час занять. Лише дивом ніхто з учнів не постраждав. «Ми могли лише чути міць торнадо, яке намаглося висмокати вас назовні. Я маю на увазі, оцей тиск, коли ваші вуха і все інше пульсують. Я такого не побажаю нікому. Було дуже страшно», – каже один із постраждалих.

Синоптики прогнозують, що протягом травня на «торнадні» штати можуть налетіти нові смерчі, які принесуть сильні зливи.

ДОХОДИ БЮДЖЕТУ
США В КВІТНІ ДОСЯГЛИ
РЕКОРДНОГО РІВНЯ

Міністерство фінансів США зареєструвало в квітні найбільший профіцит (перевагу прибутків над видатками) бюджету за останні сім років. Про це йдеться в поширеному у вівторок, 12 травня, щомісячному звіті відомства.

«Профіцит у квітні 2015 року становив \$156,7 млрд, а в 2014

році – \$106,9 млрд. Це найбільший профіцит з квітня 2008 року, що утворився в результаті надходження в скарбницю податкових зборів», – наголошується в доповіді.

Згідно з документом, доходи бюджету становили у квітні \$471,8 млрд – «найвищий показник, який коли-небудь було зареєстровано в історії США». «Надходження за перші сім місяців (фінансовий рік у США починається 1 жовтня) становлять також рекордні \$1,89 трлн, що на 8,9% більше, ніж за аналогічний минулорічний показник. Обсяг надходжень від податків піднявся завдяки поліпшенню ефективності економіки, що збільшило платежі як від компаній, так і від американських громадян», – зазначили в Міністерстві фінансів США.

ЗЛИТТЯ VERIZON ТА AOL

Verizon купує AOL за 4,4 мільярда доларів. Таким чином найбільший бездротовий провайдер США отримає доступ до успішного цифрового рекламного бізнесу й контенту, зокрема до новинного вебсайту Huffington Post. За це Verizon готовий віддати по 50 доларів за акцію – на понад 17% більше за ціну на останньому закритті сесії.

Угоду буде реалізовано спершу у вигляді тендеру, а згодом – як злиття. Тоді AOL цілковито перейде у власність Verizon.

Виконавчий директор AOL Тім Армстронг, що вивів компанію на нинішню висоту, залишиться на своїй керівній посаді й після продажу компанії.

Примітно, що акції AOL відреагували на новину зростанням, а от цінні папери Verizon, навпаки, подешевшали.

НА АМЕРИКАНСЬКИХ
ВІЙСЬКОВИХ БАЗАХ
ОГОЛОШЕНО ПОСИЛЕНИЙ
РІВЕНЬ БЕЗПЕКИ

Збройні сили США оголосили посилені заходи безпеки на військових базах країни. Про це повідомила прес-служба Пентагону.

Причиною цього рішення стала недавня заява ФБР про можливість нападів ісламістів на американських військовиків і поліцію. Як пояснює командування Збройних сил США, цей крок обумовлено «недавніми подіями», але не пов'язано з якоюсь «конкретною достовірною загрозою».

У четвер, 7 травня, директор ФБР Джеймс Комі заявив, що в Сполучених Штатах може налічуватися кілька тисяч он-лайн прихильників терористичного угруповання «Ісламська держава». «У країні можуть бути сотні й навіть тисячі людей, які отримують повідомлення від вербувальників або вказівки щодо організації нападів у США», – сказав Дж.Комі. – Тож очевидно, у нас є побоювання загального характеру з приводу того, що ІД може зосередити свої зусилля на військовослужбовцях і співробітниках правоохоронних органів».

ТРИ СЦЕНАРІЇ ПОВЕДІНКИ
ПУТИНА НА ДОНБАСІ

У Росії та Заході є по три варіанти поведінки в Україні, найбільш імовірний – заморожений конфлікт на Донбасі.

До такого висновку дійшли американські економісти Річард Еріксон і Лестер Зігер, які змоделювали взаємодію Росії й Заходу в термінах теорії ігор. За цією моделлю, Росія може обирати між трьома курсами: відхід з України, дестабілізація (продовження пособництва сепаратистам або економічний тиск) і вторгнення.

Три можливих сценарії поведінки Заходу: «усе в нормі» (закривати очі на дії Росії в Україні), «санкції», «військова допомога» Україні.

Аналізуючи дії Росії й Заходу протягом року після втечі Януковича, Еріксон і Зігер доходять висновку, що Росія не хоче йти з України й обурено реагує на будь-які ознаки втручання Заходу. «Захід же, зі свого боку, в цілому готовий відповідати на ескалацію Росії, але по можливості обирає найбільш м'які відповідні ходи», – вважають Р.Еріксон і Л.Зігер.

КІНЕЦЬ ЕПОХИ
АНТИБІОТИКІВ?

Американські вчені розробили методику, здатну знищувати хвороботворні бактерії в організмі без участі антибіотиків. Вчені з Університету Каліфорнії протестували технологію, яка допомагає імунній системі ідентифікувати хвороботворні бактерії, розміщуючи

чи на них так звані «маячки». Результати експерименту опубліковані в Journal of Molecular Medicine і прес-релізі університету. Одним із співавторів роботи є Нобелівський лауреат з хімії Керрі Мюліс.

Суть дослідження полягає в тому, що вчені змогли примусово направити антитіла людського організму на особливі білки, які є характерними для бактерій. До подібних білків належить М-білок стрептококів, який відіграє чималу роль в процесі інфікування.

Таким чином, ідея вчених полягає в тому, щоб створити для імунної системи імпровізований «перехідник», який адаптує й задіє більшу кількість антитіл до пошуку всіх наявних бактерій. Сигнальною частиною для організму виступає в цьому випадку цукровий залишок альфа-Gal. На це олігосахарид реагує досить великою кількістю антитіл, щоб він став ефективним «маячком». Методика успішно пройшла випробування на бактеріях, які є збудниками багатьох хвороб, у тому числі бронхіту, менінгіту та скарлатини.

КАРТИНУ ПАБЛО ПІКАССО
ПРОДАЛИ В НЬЮ-ЙОРКУ
ЗА РЕКОРДНУ СУМУ

Картину Пабло Пікассо «Алжирські жінки» продали на аукціоні Christie's у Нью-Йорку 11 травня увечері за рекордні 179,4 мільйона доларів. Картина стала найдорожчим в історії витвором мистецтва, проданим з торгів.

Картину, написану Пікассо в кінці 1954 – на початку 1955 року, придбав анонімний покупець. Полотно було створене за мотивами знаменитої картини Делакруа, написаної на 120 років раніше. Перед продажем картина оцінювалася в 140 мільйонів доларів.

Досі найдорожчою картиною, проданою на аукціоні, був триптих Френсіса Бекона «Три начерки до портрета Люсьєна Фрейда», проданий за 142,4 мільйона доларів на аукціоні Christie's у листопаді 2013 року.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Saint George Ukrainian
Catholic Church invites you to
**39TH ANNUAL
ST. GEORGE UKRAINIAN
FESTIVAL**

Українська Греко-Католицька
Церква Св. Юра запрошує на
**39-ий ЩОРІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ЦЕРКВИ СВ. ЮРА**

FRIDAY / П'ЯТНИЦЯ
May 15th / 15 Травня
4pm-9pm

SATURDAY / СУБОТА
May 16th / 16 Травня
10am-9pm

SUNDAY / НЕДІЛЯ
May 17th / 17 Травня
10am-6pm

**NY City's Festival of Ukrainian
culture, music, dance, and cuisine**

**Фестиваль української культури,
музики та кухні у Нью-Йорку**

30 East 7th Street, New York, NY 10003

between 2nd and 3rd Avenues / між 2-ю та 3-ю Авеню

Main guests

- "Vatra" Ensemble (Lviv, Ukraine)
- Superstar vocalist Olya Fryz
- The Yavir School of Ukrainian Dance (Toronto, Canada)

Other performers include

- Syzokryli Ukrainian Dance Ensemble
- Ballroom Dance School "AdoreDance"
- Oros Sisters
- Nataliya Blyschak
- Maksym Lozynskyj
- Vasyl and Vladyslav Chornyy
- Danyil Blyschak and many more

**Festival Theme -
"One Ukraine!"**

**Тема Фестивалю -
"Єдина Україна!"**

We encourage our guests
to wear traditional Ukrainian
shirts and blouses!

Запрошуємо гостей
одягати традиційні українські
сорочки та блузи!

Гості фестивалю

- Ансамбль "Ватра" (Львів, Україна)
- Суперзірка-вокаліст Оля Фриз
- Школа українського танцю "Явір" (Торонто, Канада)

Інші виконавці

- Український танцювальний ансамбль "Сизокрилі"
- Школа бального танцю "AdoreDance"
- Сестри Орос
- Наталя Блищак
- Максим Лозинський
- Василь та Владислав Чорний
- Данило Блищак та багато інших

Saturday night "Zabava"

at St. George Academy Auditorium, 9pm
Please call (212) 674-1615
or (917) 620-7256 to order a table

**Суботня "Забав" в аудиторії
Школи Св. Юра почнеться о 9pm
Замовлення столів за телефоном
(212) 674-1615 або (917) 620-7256**

Most recent info and updates:

www.facebook.com/StGeorgesUkrainianFestivalNYC
Follow us on Instagram @st.george.ukrainian.festival
Reach us at festival.stgeorge.ugcc@gmail.com

Presenting sponsor / Генеральний спонсор:

Детальна інформація та оновлення:

www.facebook.com/StGeorgesUkrainianFestivalNYC
Підпишіться на Instagram @st.george.ukrainian.festival
Пишіть на festival.stgeorge.ugcc@gmail.com

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
і 113-ий Відділ США

запрошують на
**ДОБРОЧИННИЙ
КОНЦЕРТ**

Святкуємо 10-ліття
переїзду Музею
на нове приміщення

Виступатиме фортепіанний дует
Анна і Дмитрій Шелест
Композиції
Миколи Лисенка
Мирослава Скорика
Джорджа Гершвіна
Олександра Жука

СУБОТА
30 ТРАВНЯ 2015
о год. 7 веч.

Вступ – 25 дол.
включно з перекусом

Купуйте квитки онлайн
заздалегідь або при вході.

THE UKRAINIAN MUSEUM • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

Страховання життя – чому я маю вибрати УНСоюз?

“ Страховання життя та анuitети УНСоюзу є доступними за цінами і простими в розумінні. Коли купуватимете продукти УНСоюзу, можете бути впевненими, що вас обслужать ввічливі професійні двомовні співробітники, які роз'яснять, який саме продукт найбільше відповідає вашим конкретним потребам. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч (Н. Дж.) Федеральна Кредитна Співка

Principal Office
851 Allwood Rd
Clifton, NJ 07012
973 471 - 0700

www.bankuke.com

Botany Village Office
237 Dayton Ave
Clifton, NJ 07011
973 772 - 0620

MORTGAGE SALE!

Limited Time Offer!

Purchase Application Fee: **\$0.00***

15% down payment with: NO PMI**

30 Year Fixed Mortgage: **4.00% APR*****

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*1-4 Family owner-occupied. Application fee includes Underwriting Fee, Appraisal Report, and Flood Search Fee. Borrower will be responsible for his/her attorney's fee, and all settlements between buyer and seller. At closing borrower will be responsible for interim interest and funding of an escrow account for real estate taxes and homeowners insurance. Limited time offer.

**PMI is Private Mortgage Insurance.

***APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective April 28, 2015 and are subject to change.

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms:

6 & 12 Year Balloon Loans
12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

Looking to finance your investment project in Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

У ГРОМАДІ

МНОГАЯ ЛІТА,
ВЛАДИКО!

11 травня колишній єпарх Стемфордський, владика-емерит Василь Лостен відсвяткував у семінарії Святого Василя в Стемфорді 85-ліття від дня свого народження.

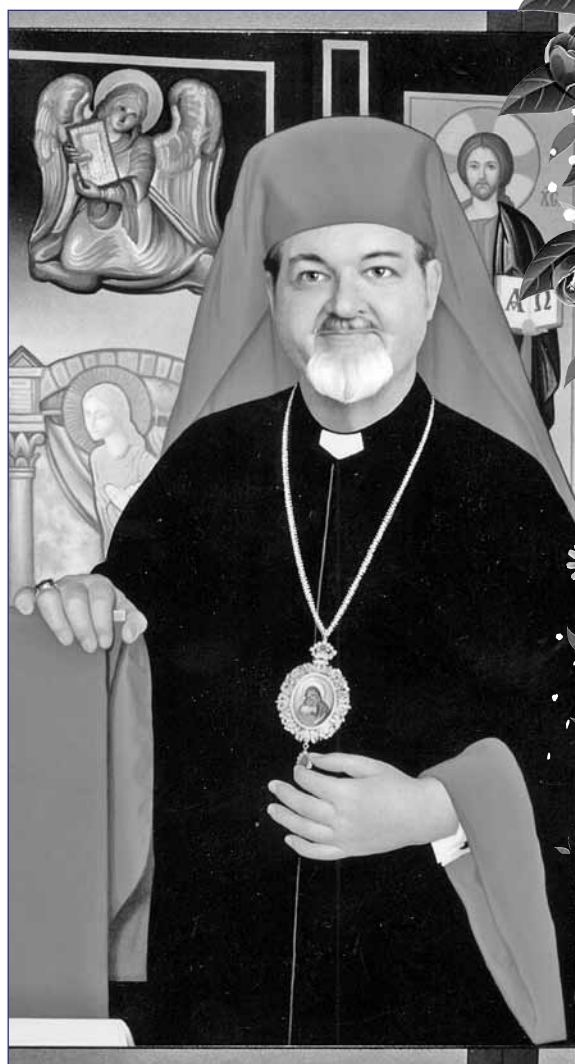
Цього дня за здоров'я відомого в українській Америці й далеко за її межами духовного провідника українців, сповідника віри, будівничого Української Католицької Церкви Східного обряду молилися в багатьох українських церквах Америки. Як скромний християнин, Владика Василь відсвяткував цю дату свого земного шляху в головному осідку Стемфордської єпархії у вузькому колі українських католицьких священиків та гостей і найближчих приятелів, з якими його пов'язують довгі роки співпраці й служіння у Божому винограднику.

Владика Павло Хомницький, чинний єпарх Стемфордський, виголосив молитву. Замість урочистих промов владика Василь попросив молитися за Україну й весь християнський світ, який сьогодні потерпає від болю, утисків і гоніння.

Сестрицтво приготувало смачний обід і щедрий святковий торт. Гості заспівали ювіляріві «Многая літа!», а духовні особи після завершення святкової трапези залишилися для духовної бесіди.

«Нова газета» та її читачі приєднуються в ці дні до численних привітань Владиці та щиро зичать йому сили тіла, сили духу та Божого благословення на многая й благая літа.

Вл. інф.

Владика-емерит Василь Лостен

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ
ВЛАДИКО ВАСИЛЮ!

Український хор «Думка» приєднується до численних привітань з нагоди 85-ліття від дня Вашого народження й влітає у цей щедрий вінок своє пісенне «Многая-многая літа!»

Дорогий Владико!
Ми завжди пам'ятаємо Ваші благословення та щирі багатолітню підтримку нашого колективу й просимо Всевишнього в ці ювілейні дні й повсякчас, щоб і надалі тримав Вас у своїй опіці, посилаючи добре здоров'я, міцність віри й силу духу.

З доземним укланом,
Василь Гречинський – диригент
Павло Літепло – голова управи
та всі члени й приятелі
Українського хору
«Думка» в Нью-Йорку

ЩОБ НЕ ЗГИНУЛА СЛАВА УПА

Прибувши до Америки після Другої світової війни, ветерани Української Повстанської Армії заснували 1 квітня 1950 року Товариство вояків УПА ім. ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки. Щоб зберегти Товариство й після 65 літ його існування та продовжувати наполегливу й корисну працю, на своєму XXVI з'їзді, який відбувся 25 го квітня в Культурно-освітньому центрі в Дженкінтавні (штат Пенсильванія), Товариство вирішило прийняти до лав членства нащадків славних упівців.

Ще в 2008 році нащадки ветеранів УПА відчули потребу до активності й створили організацію МУР (Ми - Упівського Роду). У першому засіданні, в якому взяли участь Зеня Брожина, Ліліяна Худолій, Оля Рудик і Оксана Боднар, було рішено забезпечити славу й зберегти історичну спадщину героїв УПА. З'їзд, який відбувся 25-го квітня в присутності ветеранів УПА і членів МУРу, мав вирішити подальшу долю Товариства.

Богдан Ковалик, представник Головної управи Товариства, відкрив програму. Микола Грицков'ян коротко розповів історію Товариства. Ветерани УПА Богдан Ковалик та Петро Щерба розпо-

Учасники з'їзду

віли про свій життєвий шлях, участь у бойових походах і шлях до Америки. Після звітів, ухвалених одностайно, відбулася дискусія. Збори обговорили питання щодо статуту, правильника, членства, похоронні ритуали та права родин вояків, що відходять у вічність, опіки над пам'ятниками, видавничі питання, зокрема подальшу долю унікального видання «Літопис УПА» та майбутні видання про історію УПА, передрук матеріалів для теперішніх воїнів на Східному фронті України. Також було наголошено на потребі продо-

вувати просвітницьку діяльність та розповідати правду про діяльність УПА не тільки в діаспорі, але й в Україні. Богдан Ковалик пояснив присутнім довготривалу та важливу працю, вкладену у створення музею Тараса Чупринки, який урочисто відкрили 23 жовтня 2001 році у місті Білогорща, де загинув легендарний командарм. Сьогодні його зцікавістю відвідують не лише українці, а й туристи з різних країн світу. Другий важливий проект Товариства - фінансова підтримка створення реабілітаційного центру для

Всеукраїнського Братства ОУН-УПА «Говерла» в Моршині.

Найважливішою подією було вручення відзнак молодшому поколінню і прийняття до лав Товариства. В такий спосіб зберігалась тяглість організації й немає сумніву, що її діяльність продовжуватиметься.

На з'їзд завітав Юрій Микитин, голова Крайової Управи Спілки Української Молоді в Америці, й подякував присутнім воякам-героям за довготривалу й шляхетну працю та за вплив на бойовий дух теперішніх захисників нашої Вітчизни,

які воюють проти російського агресора в Східній Україні.

Номінаційна комісія представила список імен для голосування, до якого ввійшли: Зеня Ковальчин-Брожина, голова, Богдан Ковалик, почесний голова, Микола Грицков'ян, заступник голови, Ліліяна Шкафаровська-Худолій, секретар, Оля Шкафаровська-Рудик, пресовий секретар, Стефан Ковалик і Леся Кіцюк-Щур (фінансові справи), Славко Кіцюк (організаційні питання та опіка над пам'ятниками). Було оприлюднено список вільних членів, контрольної комісії, суду честі й схвалено відповідні резолюції, які було схвалено одностайно.

Новообрана голова Зеня Ковальчин-Брожина подякувала за довіру і закликала всіх членів до співпраці. Закінчуючи з'їзд, спадкоємці вояків УПА присягнули дотримуватися давнього наказу УГВР: «На чужині й далі зберігати й плекати героїчні традиції Української Повстанської Армії та високо нести прапор її слави».

Нащадки вояків УПА, зацікавлені приєднатися до Товариства, можуть зголоситися за електронною адресою: zbrozyna@earthlink.net.

**Ліліяна Шкафаровська-Худолій
Оля Шкафаровська-Рудик**

АМЕРИКА - УКРАЇНІ

НАША НАДІЯ, ВІРА Й ЛЮБОВ

34-й день народження Надії Савченко, легендарної української льотчиці, яка утримується сьогодні путінським режимом у московському СІЗО, відзначили 11 травня в багатьох країнах світу, в тому числі й США.

34-й день народження Надії Савченко став 329-м днем позбавлення її волі. Протягом доби тривав всепланетарний Twitter-шторм на підтримку незламної льотчиці-українки, в ході якого кожен бажачий і небайдужий міг привітати її, додавши водночас своє слово до світового голосу за визволення Надії Савченко з путінської катівні. Світова Федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) ініціювала

збір підписів під петицією, яку буде надіслано до представництва Ради з прав людини при Верховному комісаріаті з прав людини при Женевському департаменті Організації Об'єднаних Націй.

У всіх містах США, де активно живуть і діють українські громади, від Сіетлу (штат Вашингтон) до Вашингтону столичного, від Остіна (Техас) до Чикаго (Іллінойс), відбулися мітинги на підтримку Надії Савченко. А українці Нью-Йорка влаштували флеш-моб на П'ятій авеню, перед будівлею Українського Інституту Америки, який 9-11 травня завдяки масштабній інсталяції «Home East» київського фотохудожника й дизайнера Володимира Ключко (відомого під творчим псевдом як Вальде-

Флеш-моб «Свободу Надії Савченко!» перед інсталяцією «Home East» у Нью-Йорку

март Ключко) перетворився на «Дім у вогні»: всі вікна чотириповерхового будинку, який належить до культурної історичної спадщини Нью-Йорка, заклеїли сигнальними червоно-білими полотнищами, повідомляючи таким чином про надзвичайну ситуацію на Сході України. Три ночі підряд будівлю Українського Інституту Америки, що на перехресті 79-ї вулиці та 5-ї авеню в Мангеттені, підсвічували зсередини, щоб таким чином створити ще більш вражаючий ефект і привернути увагу американців до трагічних українських подій – триваючої війни на Донбасі, а також драматичної долі таких українських героїв-бранців режиму Путіна, як Надія Савченко та Олег Сенцов.

Вл. інф.

ЗБЕРЕЖІМО УКРАЇНУ ЗАРАЗ!

Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка «Самопоміч» у Чикаго підтримала проекти доброчинної організації «Збережи Україну зараз!».

30-го квітня в приміщенні Нортвестерн-університету в м.Еванстоні (штат Іллінойс) відбулася конференція на підтримку всеамериканської доброчинної програми «Збережи Україну зараз!». А також – благодійний бенкет у залі ресторану «Петергоф».

«Збережи Україну зараз!» (скорочено – ЗУЗ) розпочалася в Детройті (штат Мічиган), потому почала діяти в Чикаго (Іллінойс) і сьогодні продовжується в багатьох інших штатах Америки. Ця гуманітарна програма, започаткована міжнародною організацією «Save Ukraine Now» у співпраці з американськими релігійними та громадськими організаціями, спрямована на допомогу пораненим, біженцям, сиротам і родинам, потерпілим внаслідок війни в Україні проти російського агресора. Вона інформує американську громадськість про існування гуманітарної кризи в Україні, яка без вчасної допомоги може стати гуманітарною катастрофою планети. «ЗУЗ» охоплює громадські організації й парафіяльні громади всіх конфесій.

Під час цієї доброчинної акції в Еванстоні виступила ціла низка промовців – друзів та прихильників України, серед яких генерал армії США у відставці Веслі Кларк, головний рабин Києва та України, голова Об'єднання юдейських релігійних організацій України Яків Блайх, засновник і президент програми «Save Ukraine Now» Гаррі Келнер,

Учасники конференції на підтримку всеамериканської доброчинної програми «Збережи Україну зараз!»

голова Ради євангельських церков України, єпископ Республіканський, голова Духовного управління мусульман України Муфтії України шейх Ахмед Тамім, вікарій Української православної церкви Київського Патріархату, митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Єпифаній та інші.

Веслі Кларк прослужив 34 роки в лавах армії США, отримавши безліч нагород і Президентську медаль свободи. Він був головнокомандуючим сил НАТО в Косово, коли очолював Вищий штаб союзних держав Європи (Supreme Headquarters Allied Powers Europe (SHAPE). Гаррі Келнер, засновник і президент організації «Save Ukraine Now», є довголітнім партнером «Марінер групи» – відомої міжнародної стратегічної компанії, яка має світовий досвід в організації і забезпеченні гуманітарної допомоги багатьом країнам і багато впливових міжнародних зв'язків. Він намагається давати в США правдиву інформацію про те, що насправді відбувається нині в Україні, беручи участь у телеефірах та радіопередачах, бореться за

те, щоб в американських засобах масової інформації події в Україні й довкола неї висвітлювалися об'єктивно.

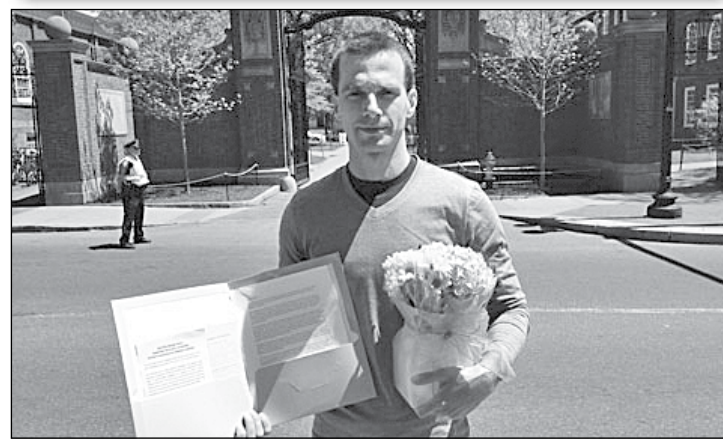
Благодійний бенкет «Збережи Україну зараз!» підтримали провідники українських релігійних та громадських організацій у Чикаго та Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка «Самопоміч». «Save Ukraine Now» у співпраці з українськими партнерами та адміністрацією президента України Петра Порошенка розпочала акцію «Наповни контейнер з гуманітарною допомогою Україні сьогодні!». Протягом місяця в багатьох американських церквах, синагогах, мечетях, громадах та організаціях волонтери проводять збірку одягу, медикаментів, засобів персональної гігієни та інших необхідних речей першої допомоги. Приєднуйтеся!

Детальніше про діяльність «Save Ukraine Now» можна довідатися на сторінці організації в інтернеті за адресою: www.saveukrainenow.org

Прес-служба
кредитівки «Самопоміч»
Чикаго

ПОДАРУНКИ ПОРАНЕНИМ СОЛДАТАМ У ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Роман Торговицький, колишній мешканець Росії, американець єврейського походження, випускник Гарвардського університету, засновник проекту Wounded Warrior Ukraine 9 травня влаштував благодійний пікнік у Центральному парку Нью-Йорка, щоб зібрати кошти для психологічної реабілітації українських військовиків, які воювали на Східному фронті.

Роман Торговицький – один з найбільших приятелів України в США

Це той самий Роман Торговицький, який під час виступу російського диригента та оперної співачки Г.Гєргієва і А.Нетребко не побоявся вийти на сцену Метрополітен-опери із синьо-жовтим плакатом, щоб таким чином привернути увагу американців до ситуації в Україні й закликувати їх бойкотувати тих служителів Музи, які підтримують путінську людинобивчу й загарбницьку політику.

За один день вдалося зібрати 4 тисячі доларів, що підуть на підготовку інструкторів – колишніх бійців АТО, які боротимуться із «шоковою травмою війни». Акція триває. До неї постійно приєднуються бажачі допомогти Україні.

«Цей унікальний тренінг розпочався в Києві в лютому цього року. Він стартував з 14 тисяч доларів. Залишилося зібрати ще \$10 тисяч для завершення тренінгу в червні», – зазначив Роман Торговицький на своїй сторінці в Facebook, дякуючи всім, хто відгукнувся і взяв участь у благодійному пікніку, влаштованому насправді з нагоди його Дня народження, але всі свої дарунки Роман переказав у фонд допомоги пораненим на Східному фронті українським солдатам. А сам справжній день народження провів в Україні, разом з воїнами, які повернулися з АТО й яким потрібна серйозна психологічна реабілітація.

ДИВОСВІТ

3 травня в домі Союзу українок Америки (СУА), що на Другій авеню в Нью-Йорку, відбулася виставка творчості майстрині Дарії Івашко, організована 83-м відділом СУА. Свою союзанку, талановиту львівську мисткиню, яка живе й творить у США вже двадцять п'ять років, привітали новообрана голова 83-го відділу Люба Штанська, почесна голова СУА Ірина Куровицька, голова Нью-Йоркської округи цієї організації Галина Романшин, приятелі і просто шанувальники українського мистецтва. Усі добровільні датки від виставки призначено на допомогу жертвам української Революції гідності та війни на Сході України.

Союзанки та гості 83-го відділу СУА – організатора виставки, всі кошти від якої підуть на допомогу Україні

Чесно кажучи, я йшла на цю виставку з пошани до тих людей, які мене запросили, й суто професійного обов'язку, знаючи наперед, що подібні твори бачила-перебачила на своєму віку. Гердани, бісерні пояси, вишивані «писанки»... Напевне, кожна третя українська жінка вміє їх робити, любить їх носити або свято береже у своїй скрині для особливої нагоди.

Але піднявшись на четвертий поверх домівки СУА в Мангетені, де було розгорнуто експозицію, прямо з дверей мої очі відразу ж вихопили яскраву кулю з тризубом, впізнавану сьогодні, напевне, в усьому українському й навколоукраїнському світі – наша газета в майданні дні друкувала її зображення кілька разів як найкращу українську ялинкову прикрасу, будучи переконаною, що зроблена вона на замовлення щонайменше Президента України, й автор чи авторка її мають звучне ім'я, високий титул і заслужені звання. Через здивування я навіть не помітила надзвичайно шляхетної, стильної, прекрасної жінки срібного віку, що привітно зустрічала гостей.

– Це також робота Дарії Івашко? – здивовано запитала я вголос, вказуючи на «знакову» кулю, створену з міриад синьо-жовтих бісерінок.

– Так, моя, – тихо й абсолютно спокійно відповіла та сама шляхетна жінка, на яку я не звернула уваги. – Я створила її тоді, коли розпочався Євромайдан, а канадійські українці зробили з того листівку й порозсиляли по всьому світу...

У центрі виставки ще одна куля з образом матері Божої, поряд ціла духовна композиція з храмом і ангелами, тут же різдвяне дерево з вишиваними прикрасами, біля нього – колекція писанок... І все це створено з бісеру, кораликів, або, як колись казали в Україні, з пацьорків.

– Ось це моя найперша писанка, зроблена з карпатських кораликів, – показує пані Дарія. – А ви знаєте, що писанки з кораликів старіші, ніж писанки на яйці. Їх робили з дерева, а пацьорки наклеювали на бджолиний віск.

Свій перший урок з бісероплетіння, як тепер називають цей вид декоративного мистецтва, Дарія Івашко взяла в Карпатах, ще в 1956 році.

Бісероплетіння – різновид декоративно-ужиткового мистецтва з використанням перлів – природного чи штучного походження. Має тисячолітню історію. Використовувалося майстрами у Стародавньому Єгипті, Південній Африці, Індії, Південній Америці. Найдавніші намистини (бусини), вік яких перевищує 40 тисяч років, було знайдено американськими археологами при розкопках у Кенії (Африка). У Київській Русі, починаючи з XI століття, одним з найулюбленіших матеріалів для бісероплетіння були морські та річкові перлини. Їх використовували для оздоблення ікон, жіночого та чоловічого одягу, тіар для священників. Пізніше з цією ж метою почали використовувати бісер. Бісер (походить з арабської «бусра», штучна перлина) – дрібні різнобарвні круглі або багатогранні скляні чи металеві зерна з наскрізним каналом, інші назви – пацьорки, маніста, лелелі, коральки, коралики та ін. Найбільша кількість кольорів бісеру було створено в Західній Європі в XIX ст. Особливо славилися майстерні з виготовлення бісеру в Богемії (сучасна Чехія). Вироби з бісеру прикрашали закладки для книг, гаманці, сумочки, картини, підсвічники, письмове приладдя – все це робилося з індивідуальними смаком. Стародавні вироби з бісеру увійшли до експозицій багатьох музеїв Європи як характерна риса доби кінця XVIII – середини XIX століття. Найбільші країни-виробники бісеру – Японія, Тайвань, Чехія, Китай, Індія та Туреччина.

– Школяркою я їздила в табір у Сколе. Одного разу ми верталися з походу й у селі Дубина зайшли напитися до однієї хати води, – розповідає пані Дарія. – І там я побачила, що жінка робить ніби й

КОРАЛІ ЗІ СВІТЛИЦІ ДАРІЇ ІВАШКО

Гердани Дарії Івашко. Фрагмент виставки

писанку, ніби й не писанку – обклеює намистинами дерев'яне яйце. Я запитала її, чому вона клеїть то не на звичайне яйце, а на дерев'яне. Вона усміхнулася й сказала, що хоче залишити після себе пам'ять, й коли будуть робити розкопки, то знайдуть таке яйце і задуматься, хто тут жив, що робив й докопаються, що колись тут жили українці, звичайна ж писанка розіб'ється... Вона, звичайно, пожартувала, але мені та розмова й те, що я побачила, запало в душу. Але треба було назбирати грошей на коралики. Де ж їх взяти? Надходило Різдво. Мені тоді було років дванадцять-тринадцять, ми пішли з дівчатами й хлопцями колядувати й на перші наколядовані гроші я накупила кораликів й почала тим займатися...

Дарія Івашко не просто тим займається – вона тим живе. Це відчувається в кожному творі, до якого торкнулася її рука, серце й душа.

– Пізніше, – продовжує вона, – я почала творити з бісеру цілі композиції: село, церкву з ангелами, різдвяне дерево, вертеп... А минулої зими під Новий рік зробила ціле міжнародне різдвяне дерево з символічними прикрасами різних країн і поставила його біля будинку в Квінсі, в якому живу.

А коли в Києві постав Майдан, то зробила з бісеру навіть плакат і прийшла з ним під стіни ООН. Тоді саме приїхали туди Арсеній Яценюк, міністр культури Євген Нищук... Я стояла на вулиці перед Організацією Об'єднаних Націй з тим плакатом, поліція нікого не пускала, а потім мені передали запитання й провели в приміщення ООН, де якраз була українська делегація. Не знаю чому. Напевне, звернули увагу на цей плакат...

А коли приїздив Петро Порошенко, Дарія Івашко створила ще один плакат, на якому вишила бісером слова: «Порошенко, говори з народом!». Пан президент також звернув увагу на ці слова, вирізнув її з велелюдного натовпу і потиснув руку.

Насправді Дарія Івашко за фахом модельєр верхнього одягу, багато років вела у Львові курси крою й шиття, пізніше макраме, мала багато послідовників та учнів. «В Україні в мене були персональні виставки, одна називалася «Сто кошків», на якій було виставлено сто кошків з макраме. Уявляєте! Може, я ненормальна?!» – сміється майстриня, згадуючи своє минуле...

Оглядаючи її праці, не перестаю дивуватися, чому так довго ховала вона цей скарб від людей, чому виставляється за чверть століття американського життя лише вперше?

– Та мені ж було ніколи, я працювала по 16 годин на добу... Й потім... мені здавалося, що це все не настільки важливе, щоб показувати іншим, – ніби виправдовується пані Дарія.

Тим часом, мій погляд ковзає по глянцевою модному журналу, в якому використано твори Дарії Івашко для реклами відомих брендів і всесвітньо відомих компаній. Журнал скромно лежить тут же, на виставці й, напевне, далеко не кожен звертає на нього увагу.

З'ясовується, працями Дарії Івашко захоплювалися і Марта Стюарт, і Ralph Lauren, і взагалі вона багато років працювала в знаменитій дизайнерській компанії, оформлюючи нью-йоркські вітрини, про які писали й якими захоплювалися як витворами мистецтва кращі американські видання. Інша на її місці досі роздала б десятки інтерв'ю й красувалася б на перших сторінках усіх українських журналів, а вона розповідає про це з гідністю і скромно. Так роблять лише самодостатні люди, які для представлення свого таланту не потребують додаткового антуражу чи декорацій. Для того, щоб представитись й не уточнювати, що це майстер найвищого гатунку, їм достатньо лише промовити своє ім'я та прізвище.

**Катерина Боруш
Фото Мотрі Мілянч**

ГРОМАДА В ОСОБАХ

Професор Анатоль Камінський

Цей інтелегентний, завжди доброзичливий чоловік належить до покоління, яке хтось із журналістів назвав «залізним». Їм припало жити й боротися в буремні роки «вогненної доби», в якій «не залізни» люди ламалися, згоряли або прилаштувалися до реалій і перетворювалися на жалюгідних холоуїв. Професор Анатоль Камінський не належить ані до перших, ані до других, ані до третіх. Він – класичний приклад залізного чоловіка вогненної доби. Бо ніколи не зрадив ані своїм принципам, ані переконанням, залишаючись до нинішнього суперповажного віку тим, ким він хотів бути і став, – чесним, щирим, невідкупним, принциповим, патріотичним.

Анатоль Григорович Камінський, який завжди тримає руку на пульсі українських та світових подій, зустрічаючи у Ворвіку (штат Нью-Йорк) своє 90-ліття, наголошує: «Нині слід осмислювати й пам'ятати про те, що значення та роль України в сучасному конфлікті з Росією визначаються двома основними чинниками, чи факторами. Перший з них, це – геополітичне положення України, точніше, її сусідство з Росією. Це є константа, яку не можна змінити (ані ми, ані росіяни, не переберуться зі своїх земель на Місяць чи Марс). Другий фактор – це Путін, як природний агресор і виразник традиційного російського імперіалізму, одержимий загарбницькою місією повернення України в російську імперію. Цей другий фактор не є константою. Одним словом, можна шукати й знаходити різні заходи й засоби, як розв'язати проблему самого агресора і тим самим усунути сам конфлікт і пертурбацію, та як забезпечити мир на майбутнє. Вже тепер дискутуються різні схеми і плани щодо майбутнього міжнародного устрою. В тому є також голоси про майбутню еventуальну нейтральність, позаблоковість, фінляндізацію та інші схеми для України. Цікаво, що навіть Збігнев Бжезінський згадав нещодавно про можливість фінляндізації України. Очевидно, що до тих схем ми не зараховуємо «проекцію» Кремля, яка «пропонує» позаблоковість, федералізацію й російську мову, як другу державну, та яка є нічим іншим як кепсько закамуюльованим планом повного поневолення українського народу та ліквідації нашої державності...»

Анатоль Камінський народився 17 травня 1925 у селі Кошляки на Тернопільщині. Початкову освіту здобув, закінчивши гімназію в 1943 році у Львові. Далі студював право в Українському Вільному Університеті (УВУ) в Мюнхені та міжнародні відносини – в Лондонській Школі економічних і політичних наук (Англія) за спеціалізацією «теорія й практика дипломатії». В 1960-1980 роках працював як дослідник в дослідно-видавничому об'єднанні «Пролог» в Нью-Йорку, а далі вже як секретар (1970-1973 рр.) та заступник президента того ж таки «Прологу» (1973-1980 рр.). Від часу заснування входить до керівництва Організації Україн-

їнської служби радіо «Свобода» в Мюнхені. Анатоль Григорович є автором майже двох десятків книг, від 16-го року свого життя є членом Організації Українських Націоналістів (ОУН), пізніше став головою Екзекутиви (виконавчого органу Політичної Ради) зреформованих Закордонних Частин ОУН-ОУН (ОУНЗ) (1954-1958), членом Президії середовища Української Головної Визвольної Ради (УГВР) (1973 –1981), заступником Голови середовища УГВР (1981-1995), членом Політичної Ради ОУНЗ (1954 –1991), головою ОУНЗ від червня 1991 року й головою Політичної Ради середовища УГВР від квітня 1995 року по даний час. Анатоль Камін-

А.Камінського є й те, що в основу своєї концепції він поклав і науково обґрунтував тезу ненасильницької, мирної революції й завжди твердо стояв на позиції поєднання й синтезу революційних та еволюційних методів на кожноточасному етапі боротьби.

Політична наука, переконаний А.Камінський, вчить, що в кожній ситуації треба застосовувати різноманітні методи, тобто такі, що їх саме диктує кожна окрема ситуація. Ніколи не можна діяти за одним і тим же рецептом в усіх обставинах і в кожному часі. Але поки не буде, крім національної еліти, національно й державно свідомих народних мас, годі й думати про успіх визвольного

Григоровича Камінського, якому 17 травня 2015 року минає 90 років від дня народження, як на мене, вкотре спростовує попередню тезу.

«...Не треба сумніватись, – зазначає у одній зі своїх статей Анатоль Григорович, – що «пертурбаційний шлях» Путіна теж закінчиться його загибеллю, як це сталося з багатьма іншими хижакими-агресорами... Сьогодні майже весь західний світ об'єднався проти путінської агресії в Україні, даючи моральну, політичну, дипломатичну, економічну і, надіймося, в скорому часі й мілітарну підтримку. Але тут виникає очевидне запитання: що є остаточною метою західної полі-

ЗАЛІЗНІ ЛЮДИ ВОГНЕННОЇ ДОБИ

Відомому українському політологу, громадському діячеві й ученому-правнику
Анатолію Камінському 17 травня виповнюється 90 років

Книги Анатолія Камінського

ських Націоналістів за кордоном (ОУНЗ), а від червня 1991 року став головою цієї впливової інституції українського зарубіжжя. Він є доктором права та професором міжнародних відносин. Як член редакцій часописів «Сучасність» і «Український самостійник», Анатоль Камінський опублікував низку статей в обох виданнях, зокрема, з національно-визвольної тематики найновіших часів та соціології. Після 1991 року д-р Камінський помістив багато зі своїх статей в часописах в Україні, як, наприклад, в журналі МЗС «Політика і час», «Віче», «Народній газеті», «Толоці», «Демократі» (де входив до складу редакції) та інших. Від 1989 року А.Камінський викладав в УВУ міжнародні відносини й міжнародне публічне право, а також читав курси на актуальні теми української радянської й пострадянської дійсності. У 1996-1998 роках був обраний деканом факультету права й суспільно-економічних наук УВУ. В 1992-1993 роках читав лекції курсу міжнародних відносин в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету імені Т.Г.Шевченка в Києві, а від 1992 року кілька років – на факультеті міжнародних відносин Львівського національного університету імені Івана Франка.

Особливою сторінкою біографії Анатолія Камінського стала друга половина 80-х років минулого століття, коли він від 1983 по 1989 рік був керівником Укра-

ський є також лауреатом Міжнародної премії ім.Пилипа Орлика, яку одержав у 1994 році в Києві «за значний внесок в демократизацію українського суспільства».

Основні думки, спостереження та висновки професора Камінського поміщено в його багатьох книгах, а також в упорядкованій мною понад 10 років тому збірці його дописів та статей «На шляху до національної держави. Еволюція й революція. Самооборона й наступ. Процес і потенціал», де широко загалу українських читачів подано не лише аналіз поодиноких чинників української визвольної політики, а й елементи, що складають цілісну визвольну концепцію, як, наприклад, роль та співвідношення еволюційних та революційних форм боротьби, конкретності національної свідомості й власної філософії національного буття. В статтях професора Камінського детально розглядалися також можливості підпільних і легальних форм боротьби в умовах тоталітарного режиму, опрацьовано зміст, стратегію й тактику українського визвольного руху в 1960-1980-х роках з прицілом на перспективу. Під сучасну пору у цій площині цікаві й, безперечно, актуальні є дослідження й напрацювання Анатолія Камінського у зрізі перестановки українського політичного думання з оборонного на більш наступально-активне по відношенню до тоталітарних прагнень одвічних українських ворогів. Прикметним у писаннях

здвигу. А в ситуації щодо України слід додати ще й процес протверезіння з русифікаторського чаду, про що завжди і повсякчас наголошує він у своїх статтях.

Анатоль Камінський – надзвичайно колоритна й знакова постать в українській політології нашого часу, незважаючи на деяку прагматичність його доробку. Він не романтик революції. Він не пророк. Але деякі його передбачення мають тверде наукове підґрунтя, без чого не обійтись жодній національній революції, яким би шляхом вона не йшла. Йдучи за Камінським, можна безперечно стверджувати, що праця над відродження нашої нації, затруєної брутальною та повальною русифікацією, вимагає від українського суспільства поєднання патріотичного ідеалізму з прагматизмом і реалізмом, з визначенням межі та різниці між ідеологією й політикою, між тактикою й стратегією на шляху здобуття національної держави.

Слід наголосити на визвольній концепції Анатолія Камінського. «Не раз доводилося чути, – пише він, – що час справжніх мислителів та борців минув ще у XIX сторіччі, а наші XX та XXI на цьому героїчному тлі здаються убогими. Подібні твердження є тенденційними й несправедливими по суті, якщо тільки не вимагати чогось неможливого й надзвичайного». Приклад з українського визвольного концепцією, життєвим шляхом і громадсько-політичною діяльністю Анатолія

тики супроти Путіна і російського імперіалізму і чи маємо сьогодні сучасних Клемансо й Черчіллів, готових, як мовиться, цілеспрямовано боротися до кінця, щоб усунути Путіна і будь-яку російську імперіалістичну загрозу взагалі... Мирний план Заходу щодо розв'язки російсько-українського конфлікту, який спровокував і посилює Путін, виключає (принаймні дотепер) його насильницьке усунення, яким кінчає, звичайно, пертурбатор у схемі американських міжнародників. Тут маємо однак не лише мирні засоби й заходи тиску, але й мирну мету, а дехто навіть вже тепер турбується про те, щоб уможливити Путіну «зберегти обличчя», якщо його вдасться переконати чи примусити лише мирним тиском. Щоправда, дехто вважає і розраховує на те, що й мирними засобами можна досягнути те саме, для чого звичайно треба насильних засобів, як, наприклад, відсунення пертурбатив від влади. А зараз все це вовтузиться у парадоксальній ситуації – Путін веде гібридну війну і рівночасно перетворив частину української території на полігон для випробування своєї модерної зброї; Україна борониться чим може і висуває свій мирний план, за який кожного дня платить людськими й матеріальними втратами, а Захід послідовно продовжує апелювати до Путіна, щоб він змінив свою агресивну політику. Якщо ж йдеться про мирний план України, точніше, української влади, а ще точніше, самого Порошенка, то він уповні вписується в мирний план Заходу і є гарантом дотеперішньої підтримки з боку західних партнерів. Підтримки, яка для України є конечною навіть в тих обмежених дотеперішніх формах і вимірах унаслідок ситуації, до якої її довів режим Януковича...»

Своє 90-ліття професор Камінський зустрічає сповнений наснаги й нових творчих задумів. Він, як і раніше, багато пише на актуальні теми, намагається й далі тримати руку на пульсі подій. Ми ж, всі, хто знає цю непересічну особистість, щиро вітаємо його зі славним ювілеєм й зичимо здоров'я, добра та Божого благословення на многая літа!

Олександр Панченко
Спеціально
для «Нової газети»

Дзеркало

ОСИПАЄТЬСЯ ЦВІТ

Осипається цвіт, білий цвіт черешневий.
Ви до мене прийдіть, балакучий, веселий.
Щоб роки і сніги моїх мрій не занесли,
Ви мені говоріть про нев'янучі весни.
Не з моєї вини і не з вашої ласки.
Білий цвіт сивини – із весняної казки.
Хай біда, хай журба, хай пересуди різні.
Не з моєї вини ми зустрілися пізно...

Ганна Чубач

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

До королівства Дюпонів, звісно, має приводити дорога Дюпонів. У Північному Делавері, який називають «країною Дюпонів», так і є. Головна магістраль, якою потрапляєш до її «головного міста» Вілмінгтону, так і називається: DuPont Highway. Немюр, Моншане, Шеанн, Боре де Фоссе, Грануа... Миготять дорожні вказівки й у пам'яті з вдячністю виринає образ старенької шкільної вчительки, яка зовсім нехтувала французьким «пронансом», але уроки своєї французької для нас, сільських дітлахів, проводила так, неначе завтра всім нам їхати до Парижу й соромно буде «не вміти запитати, як пройти до Лувру». Коли це було?! Тридцять, сорок, п'ятдесят років тому...

«Bonjour, madame!» – пригукуючись біля маленької кав'яреньки (так і хочеться сказати по-французьки «petit cafe»), щоб перепитати, чи веде ця дорога до Вінтертуру, куди ми, власне, й поспішаємо, повертаючись з Вашингтону й сподіваючись встигнути глянути на маєток Дюпонів бодай у пів ока. Бо до його закриття залишається, згідно з інтернетними даними, якихось півтори години.

«Oui, Oui!» – себто «так-так», привітно стримано усміхається шляхетно сивочола мадам, така ж мініатюрна, як і її господарство.

Цей французький колорит у тихому, фермерському Делавері не декоративний. Принаймні, з того часу, як тут оселилися Дюпони – вихідці з автентичного Немюру.

На вулицях кожного з цих Немюр-Моншане-Грануа ще недавно переважала французька, бо років сто тому Дюпони воліли брати на відповідальні посади в свої компанії виключно французів.

Для сторонніх людей «Дюпон де Немюр» – це нейлон, орлон, ревлон, десятки хімічних заводів, виробництво літаків і зброї... Гігантська транснаціональна компанія з філіями по всьому світу й понад 220 мільярдами доларів в активах... До середини ХХ століття Дюпонів вже було близько півтори тисячі: п'ятсот вважалися мільйонерами, двісті входили до найближчого кола сім'ї, восьмеро вершили її долю. Разом з тим родина залишається одним з найзакритіших американських кланів, навіть у рідному Делавері – про них знають

Музей-садиба Дюпонів у містечку Вінтертур (штат Делавер)

ДЮПОНИ ДЕ НЕМЮР

Наша довідка: Дюпони – родина американських промисловців і меценатів французького походження, власники найбільшого у світі хімічного концерну з центром у Вілмінгтоні (штат Делавер). Родоначальник династії П'єр Самюель Дюпон де Немюр (1767-1827 рр.) був, як і його батько, годинникарем, а потому – економістом і політиком.

Творцем родинного підприємства та маєтку в США став його син Елетер Ірені Дюпон, заснувавши фабрику пороху у Вілмінгтоні, яка дала початок хімічному родинному концернові. З того часу Дюпони широко підтримували й підтримують наукові розробки, зокрема, Масачусетського технологічного інституту й завжди використовували їх у своїх інтересах.

У 2014 році концерн DuPont було визнано однією з чотирьох найбільших хімічних компаній світу й восьмим за рівнем прибутку.

Один з Дюпонів, П'єр-Семюель IV, був губернатором штату Делавер, балотувався в президенти США.

Сади Дюпонів у Пенсильванії

більше легенд, ніж достовірних фактів.

У парадному залі Вілмінгтонської трастової компанії висять потемнілі родові портрети: галерею відкриває світловолоса дама і статний широколиций пан у напудреній перуці. Офіційний життєпис родоводу Дюпонів описує зустріч засновників династії в ідилічних відтінках: тендітна білявка Анна сиділа в мансарді на вулиці Рішельє в Немюрі й

малювала мініатюрки, вдивляючись у вікно навпроти. За тим вікном тривав урок фехтування: широкоплечий парубок

П'єр Самюель Дюпон, вправно вцілюючи шпагою у мішень, намальовану на стіні, елегантно змінював пози. Анна, як і кожна французька, мріяла про велике кохання й бачила в своєму сусіді навпроти ідеал досконалості. У 8 років вона залишилася сиротою, до 16-літнього віку жила

в своїх заможних родичів – дядечка й тітоньки, в яких підросла власна донька. Коли ж вона перетворилася на панянку, Анні запропонували вибір – місце економки в далекому маєтку або життя на власний розсуд. Вона вибрала останнє й, оселившись на вулиці годинників, заробляла на життя тим, що розмальовувала циферблати. Її сусід П'єр Самюель Дюпон був годинникарем. І вони одружилися.

Їхні «пазли» зійшлися, але ненадовго: Анні лише 16, вона освічена й добре вихована, П'єр-Самюель же не вмів ані читати, ані писати, самозакохано аргументуючи свої переваги тим, що таким чином ніхто не зможе його звинуватити в тому, що він читає заборонені книги. Життя не ладилось. До того ж народився син П'єр, слабкий здоров'ям, кульгавий, але добрий серцем і кмітливий розумом. Бавлячись з хворою кузеною, з якою ніхто не хотів дружити, він заразився віспою. Лікарі були безсилі чимось допомогти й констатували смерть. Готувались до похорону. Скорботна мати просиділа цілу ніч біля домовини, ридаючи й молячись за упокій душі сина й задрімала, а на світанку її розбудив стогін. Лікарі помилилися – П'єр, прокинувшись з летаргійного сну, вижив, але до кінця своїх днів мав потворне, побите віспою обличчя. Не вижила мати. Завагітнівши вдруге, вона померла відразу після пологів, встигнувши перед тим поєднати руки сина й чоловіка й попросити їх жити дружно. Їм цього не вдалося. П'єр «збився з дороги» – зв'язався з богомемою, молодими акторами й початкує писемниками, впав у медитації. Батько викинув його з хати й П'єр опинився на вулиці як клошар – безхатько.

Так починалася кар'єра П'єра Дюпона – публіциста, комерсанта, наближеного французького короля й друга американського президента. Далі події розвивалися, мов у казці. П'єр написав статтю на економічні теми, яка потрапила на очі прем'єр-міністра Франції, барона Тюрго й захопила своєю переконливою логікою та аргументацією, й він узяв бездомного публіциста

Весілля сина американського президента Ф.Рузвельта Франкліна-молодшого й Етель Дюпон. Вільмінгтон, 1937 р.

Жінки планети зобов'язані Дюпонам... своїми нейлоновими панчохами

У Північному Делавері іменем Дюпонів названо вулиці, театри, готелі...

Фото на згадку в садах Дюпонів

під своє крило. Вхожість тепер уже в реальний світ «бомонду», відкривала йому двері в багато раніше недосяжних кабінетів.

На одному з прийомів П'єр познайомився з майбутнім президентом США Томасом Джефферсоном і той довірив йому посередництво на переговорах між Францією і США. Спрощено кажучи, завдяки Дюпону Наполеон продав Америці Луїзіану, хоча сам П'єр завжди нарікав, що не нажив на тому ані цента.

У 1799 році Дюпони змушені були втікати з Франції, оскільки підтримували короля Людовика XVI. У парадній галереї Вільмінгтону висять портрети двох синів П'єра. Один був вродливим, а другий – розумним. Красень шатен Віктор успадкував від батька найгірші його риси й прогуляв усе, що йому довірили, а невеличкий на зріст Елетер Ірене успадкував найкращі батькові риси – аналітичний розум, відчуття часу й заклав основи американської, економічно процвітаючої імперії Дюпонів. Настав час науки, батько відчував це й відправив сина до Франції, на навчання до свого приятеля – знаменитого хіміка Лавуазьє.

У демократичній Америці Дюпони перетворилися на французьких аристократів Дю Пон де Немур. Діти годинників стали маркізами. Селище Немур, де П'єр познайомився з Марі Ле Де, в їхній офіційній біографії перетворилося на родовий маєток. Новому життю потрібна була й нова біографія. Й наступні покоління творили її.

Тихий, зациклений на хімічних формулах Елетер Ірене зовсім не був схожим на бізнесмена. Але він також мав добре відчуття часу. Америка ставала країною озброєних людей, і Дюпони навчилися виготовляти найкращий у світі порох. Журналісти потім назвали їх «торгівцями смертю». Але Дюпони даватимуть працю всій околиці і до них ставитимуться з вдячністю. Вдячністю, але не з любов'ю. Бо навіть сліпий і глухий розумів, що якщо заводи Дюпонів працюють у дві зміни, значить десь у світі палає війна. А на заводах від вибухів також гинуть люди.

Бували люди люблять повторювати, що в клану Дюпонів особлива доля: вони живуть порізно, але помирають однаково. Елетер Ірене, переживши брата Віктора на 7 років, помер на тій же нью-йоркській вулиці, також від серцевого нападу. На зміну батькові прийшов син Альфред, й порохові заводи при ньому почали працювати цілодобово. Через часті вибухи й нещасні випадки він пережив нервовий стрес, впав у депресію й змушений був відійти від справ.

У Вільмінгтоні нам, не жартуючи, розповіли про те, що околицями міста й досі бродить привид, тримаючи в одній руці Біблію, а в другій – мотузку. Й

все, мовляв, через прокляття Коена. В 1852 році вибухнуло два порохових погреба, загинули люди. Дюпони звинуватили в цьому «головного менеджера» Коена. Й хоча той поклявся на Біблії, що ні в чому не винен, йому не повірили й виставили за двері. Коен пішов додому й тієї ж ночі повісився. Черговий привід попліткувати з приводу родинного прокляття з'явився вже в цьому столітті, коли Джон Дюпон, який все життя займався біологією, в випадку агресії пристрелив приятеля-олімпійського чемпіона з боротьби, який заїхав до нього в гості. Джона визнали божевільним і присудили примусове лікування в психіатричній лікарні. Його швидко випустили і він оселився в родовому маєтку Дюпонів у Філадельфії, там, де довіковувала своє життя також психічно хвора його родичка Шарлотта.

Часи, коли Дюпони торгували смертю, пішли в минуле. На гроші, зароблені в ході війни, вони купили долю в «Дженерал моторз корпорейшн» – контрольний пакет акцій компанії й вклали в солідні портфелі інших солідних компаній.

З роками, відчуваючи час, делаверські мільярдери почали займатися більш життєлюбним бізнесом – нейлоном, тefлоном, мінеральними добривами й фармацевтикою. Справжню революцію в моді ХХ століття зробив нейлон й до цього причетні також Дюпони. Перший патент на нейлон було видано Воллесу Каротеросу – тихому генію з Делаверу. Найбільше нейлон припав до вподоби жінкам, але панчохи з «пра-нейлону» злипалися на морозі. Сім років життя і 27 мільйонів дюпонівських грошей пішли на те, щоб довести до кондиції його «сирий» винахід і поставити на потік. У 1937 році легкий і прозорий, мов павутина, нейлон почав переможну ходу планетою. За однією з найпоширеніших версій, нейлон походить від назв двох міст: Нью-Йорк і Лондон. Етикетка з таким написом красувалася на упаковці, скорочено виходило nylon і нагадувало назву хімічного препарату. Щоб усвідомити наскільки цей винахід був важливий, варто згадати, що в 1947 році дюпонівська компанія з нагоди заміжжя зробила майбутній англійській королеві Єлизаветі воїстину королівський, як на ту пору, дарунок – сто пар нейлонових панчох.

Напевне, в кожному процесі накопичення капіталу є момент, коли головні учасники цього процесу починають розуміти, що є час брати і є час віддавати. Завдяки Дюпонам Делавер має добре розвинену мережу публічних шкіл, висококласні шосейні дороги, нафтопереробні фабрики, які забезпечують працю десятки тисяч мешканців штату. Тут, у Делавері, в містечку Вінтертур в 1951 році Дюпони заснували музей-садибу Winterthur Museum and Country

Estate, де на 979 акрах землі розкинулися сад і замок зі 175 кімнатами, в яких виставлено 85 тисяч експонатів, насамперед колекцію картин європейських, південно- та північноамериканських митців 1640-1860-х років, антикварні меблі, килими, посуд та ін.

А в Пенсильванії, в невеликому містечку Kennett Square, є знаменитий на весь світ ботанічний сад Лонгвуд (Longwood Gardens), більше відомий під назвою Сади Дюпона. У ХVІІІ столітті ця територія належала сім'ї Пірсів, які вирощували на ній «колекційний ліс» з різних порід дерев та кущів. А потім розпочалася «мода» на вирубування лісів, перетворення їх на будівельні матеріали. Щоб врятувати унікальний дендропарк, П'єр Дюпон, великий шанувальник природи, викупив усю територію площею в 480 гектарів. У 1920 році П'єр Дюпон став президентом компанії «Дженерал Моторс». Він цікавився філософією, ботанікою, архітектурою, мистецтвом. Тому його інтерес до Longwood Gardens цілком логічний. Придбавши Парк Пірсів, сім'я поселилася в ньому й відразу ж зайнялася реконструкцією.

Найперше побудували відкритий театр – зменшену копію італійського Villa Gori, створили взаємопов'язану систему фонтанів, яка до сьогодні вважається шедевром паркового мистецтва. Сади Дюпона – це 20 відкритих і 20 закритих «зимових» садів, в яких зібрано 11 тисяч найрізноматніших видів квітів, кущів, дерев. На схилі літ П'єр Дюпон почав замислюватися над тим, як зберегти Longwoods для майбутніх поколінь. Йому хотілося, щоб і після того, як він вже не зможе бачити цієї земної краси, сюди приходили люди, милувалися весняним буянням і осіннім багрянцем, літніми ароматами й зимовими вічнозеленими квітами в його «зимовому саду». І ще за життя він відкрив свій сад для публічного відвідування всіма бажаючими. Сьогодні маєток Дюпонів має статус національного історичного пам'ятника США і є гордістю країни. Як і заповів його власник, сьогодні на його території проводяться семінари, зустрічі, весілля, включно з дворічною безплатною школою садівництва.

Серед усієї цієї рукотворної краси зберігається й оригінальний дім Дюпонів, побудований у 1730 році – з антикварними меблями, бібліотекою і родовими портретами. Так, немов його власники живуть тут досьогодні й радо приймають усіх гостей – мовляв, заходьте, ласкаво просимо, нам нічого від вас ховати... Самі Дюпони, зрозуміло, в жодні прокляття не вірять. Навпаки, вірять у Боже благословення. Може й справді так воно й є. Райський лонгвудівський сад тому свідок...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Download our App!

Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

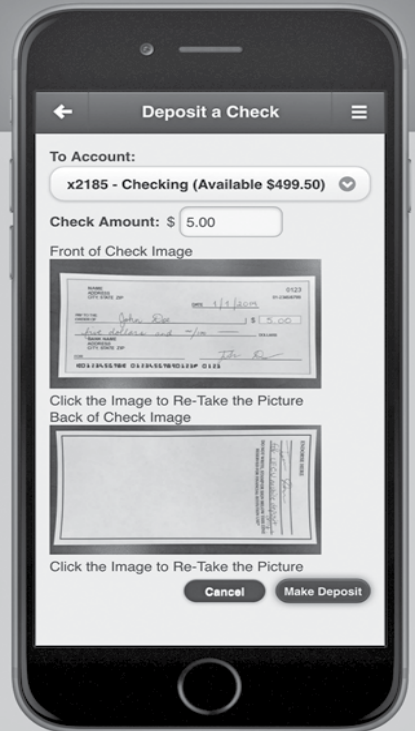

Download on the
App Store

GET IT ON
Google play

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

877.968.7828

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH
LOCATIONS

ALBANY NY
518.266.0791

SACRAMENTO CA
916.721.1188

SYRACUSE NY
315.471.4074

BOSTON MA
781.493.6733

PORTLAND OR
503.774.1444

BUFFALO NY
716.847.6655

VANCOUVER WA
306.597.2096

WEBSTER NY
585.545.6276

Federally insured by NCUA | EQUAL HOUSING LENDER

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ – ЗУСТРІЧ У НЬЮ-ЙОРКУ

АДВОКАТ АНДРІЙ СЕМОТЮК ЗАПРОШУЄ НА ДОПОВІДЬ ПРО
НОВУ ІМІГРАЦІЙНУ РЕФОРМУ ПРЕЗИДЕНТА ОБАМИ Й ТЕ, ЯК
ВОНА МОЖЕ ДОПОМОГТИ УКРАЇНЦЯМ В США ТА ЗА КОРДОНОМ.

КОЛИ: НЕДІЛЯ, 31 ТРАВНЯ 2015 Р., 1:30 ГОД. ПО ПОЛУДНІ.

ДЕ: УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ЮРА В НЬЮ-ЙОРКУ, 30 EAST 7-TH STREET.

ЗА ДЕТАЛЬНІШОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ПИШИТЬ НА АДРЕСУ: ANDY@MYWORKVISA.COM
ВСТУП – ВІЛЬНИЙ.

Я ДОГЛЯДАЮ ЗА СВОЇМИ БАТЬКАМИ Й ПРИ ЦЬОМУ ОТРИМУЮ ДОБРУ ПЛАТНЮ

Чи ви хотіли б
також опікуватися
своїми рідними
й близькими і при
цьому отримувати
платню?

Continental Home Care

розпочала обслуговування пацієнтів за програмою CDPAP
для Medicaid-планів

CDPAP – це програма, яка оплачується Медікейдом
і дозволяє пацієнту вибирати самому того, хто за
ним доглядатиме, включаючи членів родини таких
як сини, доньки, внуки, невістки, зяті та ін. Для цієї
програми сертифікати PPA/PCA не вимагаються
CONTINENTAL HOME CARE працює
з усіма головними планами Медікейд

Детальніша інформація: 116-55 Queens Blvd #224, Forest Hills, NY 11375

(718) 544-4488 (718) 790-8121

www.continentalhcnyc.com

"Нова газета" -

український громадсько-політичний тижневик.

Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку

Видавець і головний редактор -

Валентин Лабунський

Власний кореспондент у США -

Катерина Кіндрас

Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук

Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:

718-275-2503, 917-324-0359

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів

та оголошень несуть рекламодавці.

Адреса редакції:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com

Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly

Established October 2008 in New York.

Publisher and editor-in-chief -

Valentyn Labunsky

Correspondent in USA -

Kateryna Kindras

Correspondent in Ukraine -

Vasyl Tuhluk

Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints

with the author of a printed material.

Authors of printed materials are fully responsible

for the content of their commercial Ads

Editorial Office:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

Advertising Department: Tel.: 917-324-0359

E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com

Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO

Ціна договірної

З нагоди віднови Відпусту,
Отці Чину Святого Василя Великого щиро запрошують
завітати до монастиря Св. Йосафата (Glen Cove, L.I.N.Y.)

ВІДПУСТ ВІДБУДЕТЬСЯ У НЕДІЛЮ, 7 ЧЕРВНЯ 2015 Р.Б.

АДРЕСА МОНАСТИРЯ:
ST JOSAPHAT'S MONASTERY
1 E BEACH DR., GLEN COVE, NY 11542

Програма Відпусту:

9:30 AM -Архиєрейська Божественна Літургія
та освячення води.

12:00 PM - Обід

1:30 PM Молебень за зцілення родинного дерева.
Миропомазання.

3:30 PM - Хресна Дорога

Відпуст відбудеться за участі
Владыки Павла (Хомницького),
Протоархимандрита Василіянського Чину
о. Генезія Віомара ЧСВВ,
Протоігумена **о. Филипа Сандрика ЧСВВ,**
та отців монастиря Св. Йосафата

За детальною інформацією просимо звертатися:

(917) 975-1057 о. Євген Хомин, ЧСВВ
(917) 975-0657 - о. Лев Голдейд, ЧСВВ

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
**Відкрийте рахунок
 ІРА,**
**щоб забезпечити своє
 майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
 6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
 226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:
 32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:
 225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliance.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliance.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
 безкоштовно:
 1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нарахуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нарахуовується денно може бути змінена без попередження.